

Αντιφωνητής

Φυσικά και όνειρεύομαι.
Ζεϊ κανείς μόνο
μ' έναν ξερό μισθό;

ΚΙΚΗ ΔΗΜΟΥΛΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2006

ΕΤΟΣ 9ο / ΑΡ. Φ. 209 / ΤΙΜΗ 0,90 €

Homo homini lupus

Τό αποτρόπαιο, πενταπλό έγκλημα στην Αιτωλο-ακαρνανία, πού άφησε άναυδη όλη τήν Ελλάδα, ήρθε νά ύπενθυμίσει μέ τραγικό τρόπο κάποια βασικά πράγματα πού ή έποχή μας πασχίζει νά τά θάψει κάτω από τά πολιτισμικά της περιτώματα μέ τήν έννοια αυτή είχε μιά παράπλευρη ώφέλεια πού δέν πρέπει νά τήν αφήσουμε νά χαθεί κάτω από τούς ύποκριτικούς γόους καί τήν άνώφελη πολυλογία τών καναλιών.

Ποιός έφταιξε, πέραν τού ίδιου τού δράστη, γιά τό τραγικό συμβάν;

Κανένας δέν μπορεί νά δώσει μιά από τίς συνήθειες άπαντήσεις πού μάθαμε όλοι νά παπαγαλίζουμε σέ άνάλογες περιπτώσεις: Τό κράτος, οί Αμερικανοί, ή κοινωνία, οί ύπεύθυνοι, ό ύπουργός, ό φανατισμός, ή Κυβέρνηση, τό σύστημα... Όλες οί εύκολες, ρηχές προσεγγίσεις πού συγχέουν τίς συνθήκες μέ τά αίτια καί τό πρωτεΰον μέ τά δευτερεύοντα

στοιχεία, βουβάθηκαν. Τί νά πει κανείς γιά τόν 37χρονο κτηνοτρόφο τών Καλυβίων; Ότι τούφταιξε κάποιος από τούς παραπάνω παράγοντες, ότι κάποιος άλλος είναι ό πραγματικός ένοχος κι αυτός στάθηκε μονάχα τό εκτελεστικό όργανο; Ποιά μαρξιστική, φροϋδική ή πολυπολιτισμική έξήγηση νά επικαλεστείς δίχως νά γίνεις καταγέλαστος; Δυστυχώς γιά τίς άκράδαντες βεβαιότητες τής έποχής μας - καί τούς μισσιονάριους τους - ό στυγερός δράστης δέν εξόντωσε δύστυχους μετανάστες, δέν σκότωσε τήν καταπιεσμένη τή γυναίκα του, δέν πυροβόλησε έφοριακούς πού τόν εκβίαζαν, δέν είχε ψυχικά τραύματα από κάποιον πόλεμο, δέν ήταν ένας Πασοκτής πού συνάντησε όπαδύς τού Όλυμπιακού... Μας άφησε όλους μόνους άπέναντι στο σκότος πού έμπεριέχει ή ανθρώπινη ψυχή καί πού κάποτε μπορεί νά όρμησει έξω έτσι, άσυγκράτητα καί άπολύτως

«δυσανάλογα» μέ τήν άφορμή πού τό ερέθισε. Καί τότε δέν χρειάζεται νά είναι κανείς Ντοστογιέφσκι γιά νά διαπιστώσει τήν έγκυρότητα τής έλληνικής άνθρωπογνωσίας, από τόν Όμηρο μέχρι τόν Χρυσόστομο κι από τόν Μακρυγιάννη μέχρι τόν Ζουράρι. Ποιά είναι αυτή; Άς ψάξουμε νά τή βρούμε!

Τό Προσήλιο ξανά, γιά μιά θέση στόν ήλιο

Έναν μήνα μετά τήν πρώτη του έπιστολή στην Ύπουργό Παιδείας, ό Πομάκος συγγραφέας Σεμπαεδίν Καραχότζα επανέρχεται μέ νέα έγγραφη έκκληση προς τήν κ. Γιαννάκου (27-11-06, θέτοντας ξανά τό ζήτημα, καθώς φοβάται τήν έμπλοκή του σέ γραφειοκρατικές διαδικασίες πού ίσως στερήσουν από τά παιδάκια τού Προσήλιου τό νηπιαγωγείο τους.

Θυμίζουμε ότι είχαμε αναδείξει τό ζήτημα όχι μόνο μέ τήν έπιστολή τού κ. Καραχότζα αλλά καί μέ τίς άπειρές πού δεχόταν επί μέρες (νύχτες, γιά τήν ακρίβεια) από άγνωστους θρασύδειλους πού τού τηλεφωνούσαν γιά νά τόν άπειλήσουν - αυτόν καί τήν οικογένειά του - καθώς έπιχειρούσε δήθεν «νά φέρει πομακικά σχολεία στην περιοχή», κτλ κτλ (οί γνωστές βρωμιές τών προξενανθρώπων).

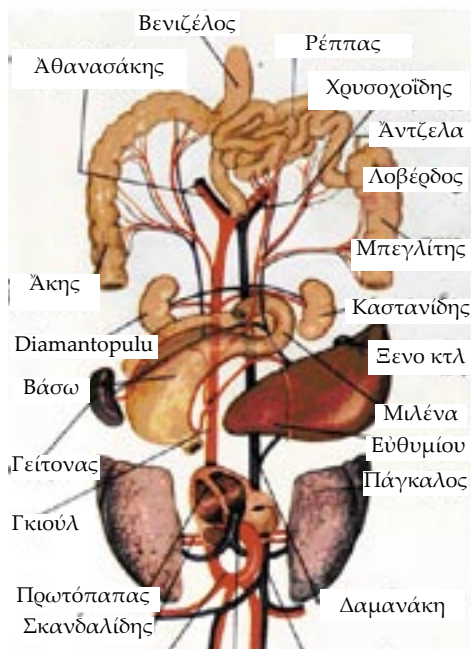
Μέ τή νέα του έπιστολή ό Σ. Καραχότζα έπισημαίνει ότι ή

άπάντηση πού πήρε από τούς επί τόπου άρμόδιους τού Ύπουργείου Παιδείας δέν είναι ίκανοποιητική, καθώς γιά φέτος τό μόνο πού μπορεί νά γίνει είναι μεταφορά τών πιτσιρικάδων μέ ταξί στό νηπιαγωγείο τής Σμίνθης, ενώ γιά τήν έπόμενη σχολική χρονιά προβλέπεται νά λειτουργήσει νηπιαγωγείο στό χωριό ως παράρτημα τού ύπάρχοντος στό κτήριο πού ύποδείχτηκε, άφου πρώτα γίνουν οί άπαραίτητες εργασίες συντήρησης από πλευράς νομαρχίας Ξάνθης.

Οί ένστάσεις καί άνησυχίες τού Σεμπαεδίν μά καί όλων τών γονέων είναι, πρώτον ότι δέν κρίνουν άσφαλή τήν μεταφορά τών μικρών άσυνόδευτων παιδιών καθημερινά μέ τίς συνθήκες τού βουνού. Δεύτερον ότι ή (σχεδόν) όριστική λύση μετατίθεται γιά τήν έπόμενη σχολική χρονιά καί έτσι όλα θά έξακολουθήσουν νά βρίσκονται στόν άέρα γιά 9-10 μήνες άκόμη. Καί τρίτον ή άρμοδιότητα τού νομάρχη γιά τίς εργασίες δέν καθυστεράζει κανένα, καθότι είναι γνωστό πόσον ευέπιφορος άποδείχθηκε σέ πιέσεις από τήν ...γνωστή πλευρά.

Συνέχεια στή σελίδα 5

Άλλαγές στά όργανα τού ΠαΣοΚ!

Μέ μιά αιφνιδιαστική κίνηση προχθές ό Γιώργος Παπανδρέου, γνωστός καί ως ήγέτης τού ΠαΣοΚ, αναδιέταξε τά όργανα τού κόμματος φέροντας τά πάνω κάτω. Όσο γιά τά ερωτήματα τού τύπου «μά γίνεται νά προηγηθεί τό παχύ έντερο τού οισοφάγου ή νά συνδέεται τό στομάχι μέ τή φτέρνα;» ή άπάντηση είναι πώς «όλα γίνονται άγαπητοί - ειδικά αν μιλάμε γιά σώμα νεκρού».

(Ναί, είναι τό πεπτικό σύστημα πού εικονίζεται άνωτέρω. Καί, βεβαίως, κάθε συσχετισμός μέ τίς κομματικές λειτουργίες είναι άπολύτως βάσιμος).

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ

Η ζώσα Ιστορία μας καί ή ζωντανή ψυχή τής Ελλάδας

Ρεπορτάζ γιά τίς έκδηλώσεις μας μαζί του σέ Ξάνθη & Κομοτηνή (σελ. 4)

Πρός συνδρομητές καί ...άλλους αναγνώστες

Τόν τελευταίο μήνα έχουμε ξεκινήσει μιά προσπάθεια νά συγκεντρώσουμε συνδρομές από τούς παραλήπτες τού έντύπου μας, κάποιες ξεχασμένες από χρόνια. Καθώς λοιπόν τό έγχειρημα δείχνει νά βρίσκεται σέ καλό δρόμο, όφείλουμε νά ευχαριστήσουμε όλους εκείνους πού ήδη άνταποκρίθηκαν πρόθυμα, είτε καταθέτοντας χρήματα σέ κάποιον από τούς τραπεζικούς μας λογαριασμούς είτε στέλνοντάς τα μέ ταχυδρομική έπιταγή, συχνά συνοδευοντάς τα μέ τίς πιο ένθουσιώδεις κρίσεις γιά τόν «Αντιφωνητή». Ξεπερνώντας μάλιστα τίς ...ντροπές, ζητήσαμε χρήματα κι από τούς «έπώνυμους» αναγνώστες μας, άφου συχνά αυτοί είναι μεταξύ τών καλύτερων φίλων μας.

Θέλουμε παράλληλα νά ύπενθυμίσουμε καί στους υπόλοιπους ότι ή έρασιτεχνική μας αυτή προσπάθεια δέν έχει κανένα άλλον πόρο πλόν τών συνδρομών, καί άλλωστε προφανές: Μπορείτε νά φανταστείτε κανένα φορέα πού θά στηρίζει ένα τέτοιο θρασύ κι άδέσποτο έντυπο; Έτσι λοιπόν προσδοκούμε καί στην δική τους βοήθεια, ειδικά εκείνων πού, ζώντας συνήθως στην Αθήνα κι έχοντας χάσει τήν έπαφή μέ μιά από χρόνια, συνεχίζουν νά μιάς διαβάζουν,

άμελώντας όμως τήν έμπρακτη έκφραση τής αλληλεγγύης τους. Άλλως, έμεις, μή έχοντας πιά τρόπο έπικοινωνίας μαζί τους, από τό νέο έτος θά διακόψουμε τήν άποστολή τού έντύπου, έφόσον δέν γνωρίζουμε καν αν αυτό φτάνει στόν σωστό προορισμό. Έκτός κι αν οί ίδιοι έπικοινωνήσουν μαζί μας - τρόποι ύπάρχουν πολλοί, δόξα τῷ Θεῷ... Καί κάτι άκόμη, ήσσοнос σημασίας: Άπό τό νέο έτος ή έτήσια συνδρομή τών 22 ευρώ γίνεται 25 (έξαιρούνται όσοι προπλήρωσαν). Τόσο γιά νά στρογγυλέψει ή τιμή τού φύλλου στό 1 ευρώ, όσο καί γιά νά γλυτώσουμε τά ...σίδερα τών διευρων. Μετά από 5 χρόνια νομίζουμε ότι ήταν καιρός γιά μιά «άναπροσαρμογή» (πού λένε καί στην τηλεόραση). Ευχαριστούμε καί πάλι!

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ:

Η ΦΥΓΗ ΚΑΙ Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΘΕΩΝ ΣΤΗ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Οι θεοί, είτε αυτός των Χριστιανών είτε αυτός των Μωαμεθανών είτε άλλων δογμάτων, έφυγαν από τα χώματα της Μικράς Ασίας, της Ανατολίας, τις δύο πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα.

Την τραγική για τους αυτόχθονες λαούς της Ανατολίας περίοδο είχαμε το τέλος, τον θάνατο των θεών. Το ζήτημα για τον 21ο αιώνα είναι η επιστροφή των θεών στην ιστορική αυτή περιοχή. Καμμία ολοκληρωτική ιδεολογία δεν μπορεί να εμποδίσει αυτή την ιστορική στρόφη, το ιστορικό αυτό αίτημα. Πεφωτισμένοι άνθρωποι στην Ευρώπη, την Ελλάδα, την Μικρά Ασία, είναι ώριμοι για αυτήν την ιστορική και απελευθερωτικού τύπου συζήτηση, επικοινωνία και προοπτική.

Η Μικρά Ασία, αλλά και η Κωνσταντινούπολη, αρνείται τις ιδεολογίες της βίας και του θανάτου που επιβιώνουν εκεί μέχρι τις ημέρες μας. Λόγω ιστορίας οι Έλληνες, ειδικά η πνευματική και πολιτική ηγεσία, έχουν ευθύνες και ρόλο. Έναν ευρωπαϊκό, διεθνή ηθικό ρόλο. Φοβάμαι, όμως, ότι δεν έχουν μια επεξεργασμένη συνείδηση των καιρών.

(29 Νοεμβρίου 06)

Τρώγονται για έκτροπα!...

Τελικά αν σέ τρώει ο κώλος σου, όλο και βρίσκεις κάπου να τόν ξύσεις. Τέτοιες σκέψεις κάναμε καθώς διαβάσαμε πρωτοσέλιδα παρακαλώ, στην προξενοφυλλάδα «Γκιουντέμ» της Κομοτηνής την είδηση για ΕΠΙΘΕΣΗ σέ τέμενος της πόλης μας (Σερντάρ Μαχαλά). Η φωτογραφία που συνόδευε τό κείμενο του Όζάν Αχμέτογλου ήταν αυτή που βλέπετε άνωτέρω: Μιά τρύπα διαμέτρου 5 εκατοστών σέ ένα άθλιο τζάμι!

Όμως στό κείμενο συμπεριλαμβανόταν και άναφορά για άναγραφή συνθημάτων στό τζαμί, χωρίς καμμία πληροφορία για τό περιεχόμενό τους. Πήγαμε λοιπόν επίτοπου και τί συνθήματα είδαμε; Θύρα 13, ΑΕΚάκια, κι άλλα χουλγκάνικα! Αυτή ήταν ή επίθεση, για τήν όποια τόσα ύπονοούμενα άφηνε ή έγκυρη έφημερίδα. Καπάκι: Μπαίνουμε στην ιστοσελίδα της να δούμε τί άναφέρει σχετικά, και βλέπουμε ότι ή επίμαχη φωτογραφία -πού δείχνει τό μέγεθος της «επίθεσης» - λείπει! Είχαν μιάν άλλη, άσχετη, ώστε να μείνει στόν άδαή επισκέπτη ή έντύπωση που άφήνει ό τίτλος...

Αλιεύσαμε την είδηση από την έγκυρη «Νιου Γιρκ Τάιμς»: στην πολιτεία της Καλιφόρνιας στις Η.Π.Α. το εκλογοδικείο αποφάσισε την έκπτωση ενός από τους βουλευτές της τοπικής βουλής των αντιπροσώπων και την αντικατάστασή του από τον αστέρα του Χόλιγουντ Ρίτσαρντ Γκιρ. Η απόφαση του δικαστηρίου βασίστηκε στην ανάγκη αντιπροσωπευτικής εκπροσώπησης στην τοπική βουλή όλων των θρησκευτικών τάσεων που εκδηλώνονται στην αμερικανική πολιτεία: κι ως γνωστόν ο διάσημος ηθοποιός είναι βουδιστής.

Φυσικά, τίποτε από τα παραπάνω δεν συνέβη στις Η.Π.Α., ούτε καν είμαστε βέβαιοι αν υπάρχουν «τοπικές βουλές των αντιπροσώπων» σε κάθε αμερικανική πολιτεία, τουλάχιστον με αυτή την ορολογία. Γενικεύοντας θα λέγαμε πως τίποτε από τα παραπάνω δεν είναι αποδεκτό σε οποιαδήποτε πολιτεία σέβεται τον εαυτό της και την λαϊκή βούληση, όπως αυτή καταγράφεται στα αποτελέσματα των εκλογικών αναμετρήσεων. Γι' αυτό άλλωστε και διενεργούνται οι εκλογές, για να εκφράσει το εκλογικό σώμα τις προτιμήσεις του και να εκλέξει ως αντιπροσώπους του όσους θα συγκεντρώσουν τις περισσότερες ψήφους.

Η αναφορά μας στο θέμα αυτό πήρε μορφή από τα γεγονότα που ακολούθησαν την εκλογική αναμέτρηση της πρώτης Κυριακής στο δήμο της Κομοτηνής. Τα γεγονότα είναι γνωστά, παρουσιάστηκαν άλλωστε κι απ' τον «Α»: μετά την πρώτη Κυριακή των δημοτικών εκλογών κυκλοφόρησε φυλλάδιο γραμμένο στην τουρκική, το οποίο καλούσε τους μουσουλμάνους ψηφοφόρους του δήμου Κομοτηνής να υπερψηφίσουν την παράταξη της «Νέας Πορείας», με την οποία θα εκλέγονταν έξι μουσουλμάνοι δημοτικοί σύμβουλοι, εφόσον η παράταξη κέρδιζε τη δημαρχία. Το κάλεσμα προς τη «Νέα Πορεία» εκδηλώθηκε λόγω του ότι ο αντίπαλος συνδυασμός «Κομοτηνή - Σύγχρονη πόλη» εξέλεγε μόνο έναν μουσουλμάνο δημοτικό σύμβουλο. Σε απάντηση στις «ζυμώσεις», ο συνδυασμός «Κομοτηνή - Σύγχρονη πόλη» έσπευσε να «παραιτήσει» έναν από τους χριστιανούς δημοτικούς του συμβούλους, προκειμένου να εκλεγεί η πρώτη επιλαχούσα μουσουλμάνο υποψήφια, ώστε να υπάρξει «αντιπροσωπευτική εκπροσώπηση» και του μουσουλμανικού στοιχείου του δήμου Κομοτηνής.

Τα προηγούμενα γεγονότα μάς τα θυμίζει ο «Παρατηρητής της Θράκης» σε δημοσίευσμά του της 15/11/2006, όπου και παρουσιάζεται η ένσταση της υποψήφιας δημοτικής συμβούλου Ελμάς Χουσέμογλου, προκειμένου να περάσει από την 19η στην 17η θέση, ώστε να καταστεί η πρώτη επιλαχούσα και να εκλεγεί με την παραίτηση ενός χριστιανού συμβούλου. Χαρακτηριστικό είναι το εξής παράθεμα από τον «Παρατηρητή»: «Ο λόγος της ένστασης της κ. Χουσέμογλου έχει να κάνει με την αποκατάσταση της θέσης που έλαβε μετά τις πρόσφατες εκλογές, αλλά και με τη δυνατότητα που της δίνει η δήλωση του Δημήτρη Κοτσάκη σε φυλλάδιο που εξέδωσε προεκλογικά και η οποία αναφέρει: “Σε ένδειξη καλής θέλησης και προκειμένου να υπάρχει ένας επιπλέον Τούρκος στο δημοτικό συμβούλιο θα παραιτηθεί ένας Έλληνας από τον συνδυασμό του Δημήτρη Κοτσάκη.”»

Δεν πρόκειται να σταθούμε εδώ στις κουτοπόνηρες διατυπώσεις περί «Ελλήνων» και «Τούρκων», οι οποίες άλλωστε σχολιάζονται επανειλημμένως από το παρόν έντυπο. Εκείνο όμως που μας ανησυχεί είναι η διαφαινόμενη τάση για παράκαμψη της εντολής του

«Αντιπροσωπευτική εκπροσώπηση» για παρωδία Δημοκρατίας!

εκλογικού σώματος και για αλλοίωση της επιθυμίας του να εκπροσωπηθεί από συγκεκριμένους αντιπροσώπους, οι οποίοι συγκέντρωσαν τις περισσότερες ψήφους δημοτών, σύμφωνα με την αρχή της πλειοψηφίας.

Κατεστημένη πλέον η λογική της «αντιπροσωπευτικότητας»

Εύλογα αναρωτιέται κανείς αναφορικά με την «αντιπροσωπευτική» παρουσία μελών στο δημοτικό συμβούλιο, ποιος θα 'ταν αρμοδιότερος να την αποφασίσει από το ίδιο το εκλογικό σώμα! Έχουμε δικαίωμα να παρεμβαίνουμε στη θέληση των εκλογέων και να την αλλοιώνουμε; Δικαιωνόμαστε ηθικά να θεωρούμε ότι οι πολίτες δεν ψήφισαν αρκετά «ώριμα», ώστε να 'ναι αναγκαία η οποιαδήποτε παρέμβαση προς «αποκατάσταση» της «δικαιοσύνης» και της «αντιπροσωπευτικότητας»; Και, φυσικά, καθόλου δεν μας ενδιαφέρει αν οι χριστιανοί θα 'ναι δεκαπέντε και ο μουσουλμάνος ένας ή αν θα είναι οι μουσουλμάνοι δεκαπέντε και ο χριστιανός ένας ή και κανένας. Όπως κι αν έχει το πράγμα, η λαϊκή ετυμολογία επιβάλλεται να είναι αποδεκτή και σεβαστή, χωρίς πραξικοπηματικές «διορθώσεις».

Αν, δηλαδή, θα έπρεπε να μπορούμε στη «λογική» των «διορθώσεων» και της «αποκατάστασης των ισορροπιών», μήπως θα έπρεπε να εξετάσουμε παράλληλα όχι μόνο αν είναι «αντιπροσωπευτική» η παρουσία μουσουλμάνων στο δημοτικό συμβούλιο αλλά και η παρουσία άλλων θρησκευτικών, συντεχνιακών ή κοινοτικών ομάδων με έντονα τα ιδιαίτερα τους χαρακτηριστικά; Αν δηλαδή η παρουσία ικανού αριθμού μουσουλμάνων στο δημοτικό συμβούλιο θεωρείται επιβεβλημένη, μήπως θα 'πρεπε να εξετάσουμε αν θα 'ταν εξίσου επιβεβλημένη και η παρουσία ικανού αριθμού μαρτύρων του Ιεχωβά ή πιστών της ευαγγελικής εκκλησίας ή ταξιτζήδων ή μανάβηδων ή αρχιτεκτόνων ή ποδοσφαιριστών ή Κρητών νομού Ροδόπης ή Εβριτών νομού Ροδόπης ή εθελοντών αιμοδοτών ή κληνών ή ορειβατών ή, ή, ή; Ακόμη κι αν μιλούσαμε για «Τούρκους», μήπως θα 'πρεπε στην περίπτωση αυτή να μεριμνήσουμε και για την «αντιπροσωπευτική εκπροσώπηση» των Αρμενίων στο δημοτικό συμβούλιο ή των Κυπρίων ή των Αλβανών μεταναστών που διαμένουν στην πόλη μας; Επειδή προφανώς η απάντηση δεν γίνεται παρά να είναι καταφατική, μένει να μας εξηγήσουν οι εμπνευστές της «αντιπροσωπευτικής εκπροσώπησης» με ποιον τρόπο σκέφτονται να ικανοποιήσουν και τις υπόλοιπες κοινότητες του δήμου μας.

Η παραποίηση της βούλησης του εκλογικού σώματος, όποιον θεωρητικό μανδύα καλλοπισμού κι αν φορά, δεν δικαιολογείται. Το χειρότερο όλων είναι πως ενώ επιδιώκει να παρουσιάζεται ως πράξη ενάντια

στον ρατσισμό, στην ουσία συνιστά μία βαθύτατα ρατσιστική ενέργεια, που προβάλλει συγκεκριμένες κοινοτικές ομάδες τη στιγμή που απορρίπτει άλλες. Επιπλέον είναι ενέργεια βαθύτατα ρατσιστική γιατί αποδέχεται έμμεσα πως

οι υποψήφιοι που ήδη πήραν «εντολή» από τους δημότες να τους αντιπροσωπεύσουν δεν είναι σε θέση να το κάνουν, εφόσον αδυνατούν να κατανοήσουν τα αιτήματα των πολιτών που προέρχονται από διαφορετική κοινοτική ομάδα, μιας που αυτά τα κατανοούν και τα προωθούν άτομα αποκλειστικά της ίδιας ομάδας. Κι είναι πράγματι ανατριχιαστικό να παραδεχόμαστε έμμεσα πως λόγω της προέλευσής μας από συγκεκριμένη κοινότητα δεν είμαστε σε θέση να αφογκραστούμε και να ικανοποιήσουμε τα λογικά και δίκαια αιτήματα των συνδημοτών μας που προέρχονται από οποιαδήποτε διαφορετική σε σχέση με τη δική μας κοινότητα. Αν όντως συμβαίνει κάτι τέτοιο, κι ο χριστιανός σύμβουλος δεν μπορεί ή δεν θέλει να κατανοήσει τις ανάγκες του μουσουλμάνου πολίτη, όπως αντίστροφα κι ο μουσουλμάνος του χριστιανού, τότε δεν θα πρέπει να παραιτηθεί αλλά ένας σύμβουλος για να αντικατασταθεί από άλλον άλλης κοινότητας, αλλά θα πρέπει να παραιτηθεί σύσσωμο το δημοτικό συμβούλιο, καθώς παραδέχεται την ανεπάρκειά του και την ανικανότητά του να σταθεί στο πλευρό οποιουδήποτε δημότη, ανεξάρτητα από την ιδεολογία, τη θρησκεία, τη συντεχνία ή την κοινοτική ομάδα στην οποία αυτός ανήκει. Η αποδεκτή εξέλιξη λοιπόν είναι αποκλειστικά μονόδρομος: σεβασμός της λαϊκής ετυμολογίας και περιφρούρηση της λαϊκής βούλησης, χωρίς καμία πραξικοπηματική απόπειρα αλλοίωσής της. Κάθε άλλη προοπτική απλά ενισχύει το ρατσισμό και παρωδεί τη Δημοκρατία ακυρώνοντάς την.

Γιάννης Στρούμπας

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό Έντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Κ. Καραθεοδωρή 15,
691 00, Κομοτηνή
Τηλέφωνο: 25310 81537
Τηλεμοιότητα: 25310 81536
Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr
www.antifonitis.gr

Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματίου
ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Υπεύθυνος κατά τόν νόμο:
Καραϊσκόσ Κώστας
Συντάσσεται από επίτροπή
Έκτύπωση: ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΡΟΔΟΠΗΣ Α.Ε.

Ετήσια συνδρομή:
Ιδιωτών 22 €Εξωτερικού, συλλόγων,
όργανισμών, κλπ: 44 €

Αριθμοί λογαριασμών:

EUROBANK 306-0100211038
ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ 7161838

Ανα-γνώσεις

Τό κύκνειο άγος του γ.γ.

Στήν κυπριακή «Σημερινή» (22/11) τό σχόλιο γιά τά νέα μαγειρώματα τής διεθνούς Κυνότητας πού θά βρούμε μπροστά μας:

«Κι έλεγα κι εγώ, γιατί... αψιουριζόμαστε ομαδικώς αυτές τις μέρες; Είναι διότι μας θυμήθηκε πάλι και μας συνάφερνε ο Κόφι Ανάν. Ενα μήνα προτού εκπνεύσει η θητεία του (και τρία χρόνια αφότου έχει εκπνεύσει... το σχέδιό του). Πήγε στη Γενεύη ο αποχωρών Γάμμα Γάμμα και είδε τον Ταλάτ. Τώρα, για ποιο λόγο τον είδε, θα σας γελάσω. Τον είδε επειδή τον πεθύμησε; Τον είδε επειδή ήθελε να τον αποχαιρετήσει που φεύγει; Τον είδε επειδή τον είπαν ...οι Αμερικάνοι να τον δει; Όσοι στοιχηματίζουν στην τρίτη εκδοχή, κερδίζουν ένα δωρεάν ταξίδι ...στο Ιράκ.

Είδε, λοιπόν, ο Κόφι τον Ταλάτ στη Γενεύη. Και δεν είναι τυχαίο που τον είδε στην ελβετική αυτή πόλη, όπου αφθονούν τα τραπεζικά ιδρύματα. Είναι σαφέστατος ο συμβολισμός. Ο Ταλάτ πήγε εκεί για να... εξαργυρώσει (για μίαν ακόμα φορά) το «Έβετ» των Τουρκοκυπρίων στο σχέδιο Ανάν. Και φυσικά ο διευθυντής της Τράπεζας «Ξεφτίλα των Ηνωμένων Εθνών Bank» προθυμοποιήθηκε να εξαργυρώσει την επιταγή, χρεώνοντας την ελληνοκυπριακή πλευρά για την απόρριψη του σχεδίου του και κάνοντας λόγο για την ανάγκη άρσης της «απομόνωσης» των Τουρκοκυπρίων. Η πλάκα είναι ότι τη μέρα που ο Ανάν ζητούσε στη Γενεύη την άρση της δήθεν «απομόνωσης», στη Λευκωσία ο Διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας ανακοίνωνε ότι το κυπριακό κράτος και οι ιδιώτες καταβάλλουν στους Τουρκοκύπριους 50.000.000 λίρες ετησίως (και όχι μόνον). Κατά τη συνάντησή της Γενεύης, ο Ταλάτ ζήτησε επίμονα από τον Ανάν να κληροδοτήσει το μακαρίτικο το σχέδιό του στον διάδοχό του, τον Κορεάτη Μουν. Ο Ανάν υποσχέθηκε ότι θα κάνει ό,τι μπορεί, ώστε ο Μουν να υιοθετήσει το σχέδιό του και να βάλει και τη δική του σφραγίδα σ' αυτό...»

Ίδιωτικά ΑΕΙ, διαθεματικότητα και άλλα Παιδικά παραμύθια

Στήν **Έλευθεροτυπία** ο **Στάθης Σ.** γιά τήν ταλαίπωρη Παιδεία και τούς παλιούς και νέους μύθους πού τήν βασανίζουν:

«Μιλάνε για ιδιωτικά Πανεπιστήμια. Στην Αγγλία υπάρχει μόνον ένα κι αυτό β' εθνικής. Κανένα στη Γαλλία και τη Γερμανία (μόνον ιδιωτικές σχολές γ' εθνικής) κι ένα μόνον καλό στην Ιταλία -πλην όμως συνδεδεμένο ευθέως με τους βιομηχάνους της περιοχής και τη... Λίγκα του Βορρά. Αντιθέτως η Φινλανδία με την αναβαθμισμένη δημόσια εκπαίδευση αριστεύει - στον αντίποδα η Ελλάδα, με 3,1% δαπάνες για την εκπαίδευση, πατώνει. Ελεεινολογούν τον κρατισμό (για τον οποίον οι ίδιοι είναι υπεύθυνοι) στα ΑΕΙ για να συκοφαντήσουν τον δημόσιο χαρακτήρα τους που είναι άλλο πράγμα. Για να μη μιλήσουν για την αυτοτέλεια των ΑΕΙ και την αναβάθμισή τους, μπουρδολογούν ανοίγοντας τον δρόμο για «πανεπιστήμια» της Εκκλησίας, των... δήμων και των ιδιωτών (που, ως γνωστόν, πάρεξ για ελευθερία και γλώσσα άλλο δεν έχουν στον νου τους)!

Ας μιλήσουμε για τον χαρακτήρα του Λυκείου, για την κατάργηση των εξετάσεων, για την άνηση της αζιοκρατίας (για τους εκπαιδευτικούς) και της γνώσης (για τους μαθητές), σε ένα ευχάριστο σχολείο, ανοιχτό στις τέχνες, την κοινωνία και τις επιστήμες. Δεν μπορούμε; Είμαστε ηλίθιοι; Όχι! Είναι ανίκανοι! Η πονηροί! Διαλέξτε. Αλλιώς δεν εξηγείται ο φόνος που διαπράττεται στα σχολεία μέσα απ' την νεόκοπη μεθοδολογία της διαθεματικότητας. Η διαθεματικότητα. Ας ζυπνήσουμε. Η διαθεματικότητα (πασοκία ολκής) εμφανίζεται ως εκσυγχρονισμός και ευρωπαϊκή τάση (πράγματι είναι ευρωπαϊκή τάση), ενώ στην πραγματικότητα σκοτώνει τη λογική των μαθητών στη ρίζα της. Ρωτήστε τους δασκάλους των παιδιών σας, τι είναι η διαθεματικότητα; «Μπερδεύει» τα βλίτα που φυτρώνουν στους Μολάους με το πέρασμα από 'κει του Κολοκοτρώνη και τον νόμο της βαρύτητας. Τρία μαθήματα σε ένα, μάθημα κανένα. Με αποτέλεσμα το παιδί να μη μαθαίνει ούτε για τα βλίτα, ούτε για τον Κολοκοτρώνη, ούτε για τον νόμο της βαρύτητας. Η το πολύ να μαθαίνει ότι ο Κολοκοτρώνης έτρωγε βλίτα και του έπεφταν βαριά. Η διαθεματικότητα δεν προωθεί τη συγκριτική γνώση, αποδομεί τη δυνατότητα να είναι η γνώση χρήσιμη στην κοινωνία. Η γνώση άνευ «αρετής» (κακία, έλεγαν οι αρχαίοι) είναι χρήσιμη μόνον στο κέρδος. Η διαθεματικότητα αποδομεί κάθε ικανότητα του μαθητή να συγκροτήσει εαυτόν σε ταυτότητα. Εθνική, προσωπική, ηθική. Είναι έγκλημα. Εθνικό έγκλημα. Κατά του λαού και της πατρίδας».

Πολυνησία και ...Ελλάδα

Η **Μαρία Ψαρά** στό «**Έθνος**» (3-12) γιά τά ελληνικά στήν ...Πολυνησία!

«...Πολυετής έρευνα του Αμερικανού καθηγητή Νορς Σίγκουρντ Γιόζεφσον καταδεικνύει μεγάλη συγγένεια μεταξύ των αρχαίων ελληνικών και των πολυνησιακών γλωσσών. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της μελέτης του καθηγητή, ρίζες λέξεων από τα αρχαία ελληνικά και κυρίως λέξεις από τον πολιτισμό των αρχαίων Κυκλάδων και της Κύπρου, έχουν «περάσει» στην πολυνησιακή διάλεκτο και ειδικά στο ιδίωμα της Νήσου του Πάσχα. (...) «Αγάπησα πολύ την Ελλάδα μέσα από την έρευνά μου. Δεν έχω κανένα συγγενή στη χώρα σας, δεν είχα κανένα λόγο να διαπιστώσω πως οι πολυνησιακές γλώσσες έχουν εν μέρει καταγωγή αρχαιοελληνική. Η σχέση αυτή προέκυψε κατά την αναζήτηση της καταγωγής των λέξεων της Νήσου του Πάσχα. Και αυτό μου έγινε έργο ζωής», δηλώνει ο καθηγητής.

Ιδιαίτερες ομοιότητες μεταξύ των δύο γλωσσών παρατηρούνται σε στοιχεία ναυσιπλοΐας, κοινωνικών δομών, καθώς και θρησκευτικών δοξασιών. Κοινά σημεία έχει σημειώσει ο Γιόζεφσον και στον πολιτισμό, αφού με μαθηματικά στοιχεία έχει διαπιστώσει κοινές διαστάσεις σε αγάλματα μεταξύ της Νήσου του Πάσχα και της αρχαίας Ελλάδας. Η εξήγηση που δίνει ο Γιόζεφσον για το παράδοξο αυτό γεγονός είναι ότι κατά τους 7ο και 6ο αιώνες προ Χριστού, Έλληνες ταξίδεψαν προς τον Ειρηνικό ωκεανό και αποίκησαν στο συγκεκριμένο νησί, χωρίς να ξεχάσουν τη μητρική τους γλώσσα, αρχαϊκής προέλευσης. Στην σύγκριση που έκανε μεταξύ αρχαίων μονάδων μέτρησης στη Νήσο του Πάσχα, το Μεξικό και την προκολομβιανή Νότια Αμερική με τις ελληνικές μονάδες μέτρησης βρήκε πολλά κοινά σημεία, ίδιες διαστάσεις και παρόμοιες αναλογίες. Ακόμη και στη μουσική εντοπίστηκαν κοινά σημεία με την ελληνική. (...) Σύμφωνα πάντως με εξερεννητές που επισκέφθηκαν το νησί τον 17ο αιώνα, «το χρώμα του προσώπου των κατοίκων είναι σχεδόν ίδιο με αυτό των Ευρωπαίων και όχι των Αμερικανών». (...) Ο ίδιος θεωρεί ότι το έργο του «Ενας αρχαϊκός-ελληνικός πολιτισμός στη Νήσο του Πάσχα» που έχει μεταφραστεί ήδη σε τουλάχιστον τρεις γλώσσες, ήταν για εκείνον έργο ζωής.»

Human Rights Watch:

Καί ή μή βία - κατά Ισραηλινών - «έγκλημα»!

Πρίν δυό βδομάδες γράφαμε γιά τήν απόκλητη, κτηνώδη επίθεση Έβραίων έποικων τής Χεβρώνας σέ βάρος τής 19χρονης Σουηδέζας Τόβε Γιόχανσον, πού συνόδευε τά παιδιά τών Παλαιστινίων στό σχολείο. Τό ύπουργείο Έξωτερικών τής Σουηδίας εξέφρασε τήν δυσφορία του γιά τήν πλημμελή αντιμετώπιση τού συμβάντος από τήν πλευρά τών ισραηλινών Αρχών και μάλλον όλα έληξαν εκεί, μέ τήν νεαρή Τόβε νά χειροφυγείται στήν Ιερουσαλήμ και τά δίποδα πού τής επιτέθηκαν νά κυκλοφορούν έλεύθερα.

Τίς ίδιες μέρες στή Γάζα είχαμε ένα ακόμη περιστατικό αλληλεγγύης από πολίτες χωρών τής Δύσης προς τόν δύστηνο παλαιστινακό λαό: Ο ιερέας Πήτερ Ντόχερτ και ή μοναχή Μαίρη Έλεν Γκούντεκ (στήν ανώτερη φωτογραφία) από τό Μίτσιγκαν έθεσαν τά σώματά τους άσπιδες μπροστά στό σπίτι τής οικογένειας Μπαρούντ τού χωριού Τζαμπάλια πού σκόπευε νά κατεδαφίσει τό σιωνιστικό καθεστώς, καθώς είχε «πληροφορίες» πώς μέλος τής οικογενείας πού κατοικούσε έμπλεκόταν σέ βία περιστατικά. Η άεροπορική έπιδρομή ματαιώθηκε. Δύο ώρες άργότερα συνέβη τό ίδιο μέ τό σπίτι τού Μωχάμεντ Ναουάγιε: Έκατοντάδες άνθρωποι, μαζί και γυναίκες και παιδιά, μαζεύτηκαν και προτάξαν τά μόνα όπλα πού τούς απέμειναν, τά σώματά τους - μάλιστα στή δεύτερη περίπτωση ό ίδιος ό Παλαιστίνιος πρωθυπουργός Ισμαήλ Χανίγιε έδωσε συνέντευξη Τύπου μέσα στόν ίδιο χώρο!

Η άδελφή Μαίρη Έλεν, μάλιστα, δήλωσε στό ισραηλινά ΜΜΕ πώς βρίσκεται εκεί γιά νά

βρεί τήν αλήθεια και νά έναντιωθεί σέ κάθε μορφή βίας, ιδιαίτερα όμως στήν συλλογική τιμωρία πού έφαρμόζει τό Ισραήλ. Σέ άλλες δηλώσεις τους οι δύο Αμερικανοί ειρηνιστές χαρακτήρισαν τήν παλαιστινιακή κοινωνία τής Γάζας ύποδειγματική όσον άφορά τήν αλληλεγγύη τών μελών τής, ένα παράδειγμα προς μίμηση.

Υπάρχουν όμως κι άλλες ...προσεγγίσεις. Κι άναφερόμαστε στήν κατάπτωστη έκθεση τής Human Rights Watch (HRW) πού δόθηκε στήν δημοσιότητα στίς 22 Νοεμβρίου. Εκεί ή μεγαλύτερη «άνθρωπιστική» μή κυβερνητική όργάνωση τού κόσμου έδειξε τά όρια τού νεόκοπου θεσμού τών ΜΚΟ, κάνοντας τό άσπρο μαύρο γιά χάρη (προφανώς) τών χορηγών τής. Κάτω από τόν τίτλο «Οί πολίτες δέν πρέπει νά χρησιμοποιούνται ως άσπιδες κατοικιών σέ στρατιωτικές έπιθέσεις», ή HRW ισχυρίζεται ότι ό κόσμος συγκεντρώθηκε στό άπειλούμενα σπίτια μετά από κάλεσμα τού ιδιοκτήτη και ένόπλων ομάδων! Πέρα από τό έξωφρενικό και άβάσιμο τού συγκεκριμένου ισχυρισμού, είναι έντυπωσιακό τό πώς άγνοείται τό παράνομο τών συλλογικών τιμωριών σέ βάρος τού άμαχου πληθυσμού, πώς καταπίνεται ή καταπάτηση όλων τών διεθνών νόμων από τήν πλευρά τού επιτιθέμενου και τελικά κατηγορείται ό άοπλος πού άμύνεται μέ μή βία μέσα! Τό μαγαζάκι τού Κένεθ Ρόθ δέν είδαμε επίσης νά άνακοινώνει τίποτε πρό τετραετίας, όταν ή ισραηλινή όργάνωση άνθρωπίνων δικαιωμάτων Β' Tselem κατήγγειλε μέ στοιχεία τή χρήση Παλαιστινίων πολιτών ως άνθρώπινων άσπίδων από τήν πλευρά τού ισραηλινού στρατού (φωτογραφία παιδιού δεμένου πάνω σέ ισραηλινό τζιπ πού έμπαινε σέ παλαιστινιακό χωριό είχαμε δημοσιεύσει κι έμείς). Τώρα μόνο ένιωσε νά άπειλείται ή ...Σύμβαση τής Γενεύης από μία κοινωνία πού, ένώ βρίσκεται στό όρια τής κατάρρευσης και τής πείνας (σύμφωνα μέ όλες τίς διεθνείς άναφορές), παλεύει νά ύπερασπίσει τά μέλη τής. Όπως έγραψε κι ό γενναίος Έβραίος καθηγητής Νόρμαν Φινκελστάιν, ή έπιλογή είναι μεταξύ Αλήθειας και Χορηγιών...

Κ.Κ.

Αρμένιοι και Deutsche Bank

Έχοντας πάρει κατά πόδας τούς πρώτους (Έβραίους) διδάξαντες στό θέμα, έστω και μέ μεγάλη χρονική καθυστέρηση (καθώς είχαν άπέριως περισσότερα έμπόδια νά αντιμετωπίσουν), οι Αρμενικές όργανώσεις προχωράνε σέ νομικά μέτρα κατά έταιρειών πού έπωφελήθηκαν από τήν έξόντωση τών προγόνων τους μέσα στό κολαστήριο τής Όθωμανικής Αύτοκρατορίας.

Πάνω από 20.000.000 δολάρια ήταν οι περιοσιές τών Αρμενίων εκείνων πού χάθηκαν στό καταναγκαστικά έργα όδοποιίας τών Όθωμανών και τής Deutsche Bank και τά όποια ποτέ δέν έπεστράφησαν στους δικαιούχους ή στους νόμιμους απογόνους τους. Πρόκειται γιά τά έργα στήν όδό Βερολίνου - Βαγδάτης, όπου εργάστηκαν χιλιάδες Αρμένιοι (και Έλληνες φυσικά, αλλά γιά κείνους κανένας δέν νοιάζεται...) και κατόπιν έξορίστηκαν στίς ερήμους τής Συρίας και έξοντώθηκαν.

Σήμερα λοιπόν ή Αρμενική Ευρωπαϊκή Όμοσπονδία καλεί τήν γερμανική τράπεζα, πού ύπερηφανεύεται γιά τήν κοινωνική τής πολιτική και ευαισθησία (ΣΣ:!!!) νά άναγνωρίσει τήν ήθική και ύλική τής όφειλή στό θύματα τής Γενοκτονίας και νά έπανορθώσει τίς οικογένειες τών θυμάτων. Βεβαίως δέν είναι μόνο ή Deutsche Bank πού έπωφελήθηκε από τήν τραγική μοίρα τού

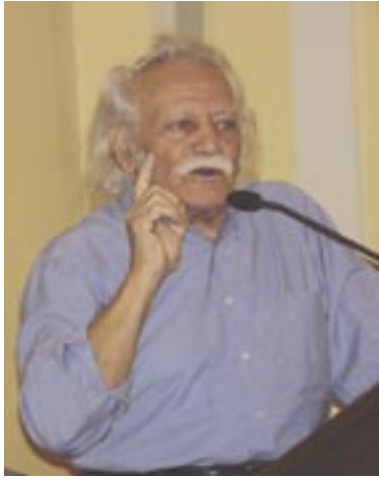
Τό μνημείο πού στήθηκε γιά τήν Αρμενική Γενοκτονία στή Δαμασκό

άρμενικού στοιχείου. Η άμερικανική New York Life Insurance Company και ή γαλλική AXA Life Insurance Company έχουν ήδη κατηγορηθεί γιά τόν βρώμικο ρόλο τους στήν ύπόθεση και πρόκειται νά αντιμετωπίσουν άνάλογα αίτήματα άποζημίωσης από τούς άπόγονους τών έξοντοθέντων.

Νά πούμε γιά χιλιοστή φορά ότι πρέπει νά μιμηθούμε τόν άδελφό (στήν πίστη και στήν μοίρα) άρμενικό λαό; Μάλλον περιττεύει.

Δυό μυσταγωγίες στη Θράκη με τον Μανώλη Γλέζο Σχόλια πτερόεντα

Στις 3 και 4 Δεκεμβρίου, σέ Ξάνθη και Κομοτηνή αντίστοιχα, ο «Αντιφωνητής» διοργάνωσε δύο εκδηλώσεις με άφορμή την βιβλιοπαρουσίαση της δίτομης **Ίστορίας της Εθνικής μας Αντίστασης (1940-45)** του **Μανώλη Γλέζου** (εκδόσεις Στοχαστής). Στην πρώτη, στην Ξάνθη, από κοινού με το Ίδρυμα Θρακικής Τέχνης και Παράδοσης, παρουσιάστηκε το έργο ζωής του κορυφαίου μας αντιστασιακού, με τις όμιλίες των κ. **Κώστα Γούναρη** (πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Ξάνθης), **Ζήση Παπαδημητρίου** (καθηγητής Κοινωνιολογίας στη Νομική Θεσσαλονίκης) και **Γιώργου Χατζηκωνσταντίνου** (καθηγητής Οικονομικής Θεωρίας στο Τμήμα ΔΟΣΑ του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου). Εξ αυτών ο Κ. Γούναρης έκανε μία γενική αναφορά στο πρόσωπο και στο έργο

του Μ. Γλέζου και διάβασε κάποια χαρακτηριστικά αποσπάσματα από το βιβλίο. Ο Ζ. Παπαδημητρίου ανέλυσε διεξοδικά το υπόπαραυση βιβλίο, προσθέτοντας ουσιαστικά στοιχεία στον λόγο του και υπογραμμίζοντας την συνταρακτική ειλικρίνεια και

τόν άγώνα του συγγραφέα για την ανάδειξη της αλήθειας. Ο Γ. Χατζηκωνσταντίνου παρουσίασε στο άκροατήριο την προσφορά του Μανώλη Γλέζου στην πατρίδα και στην ανθρωπότητα, μέσα από τις άοκνες προσπάθειές του για την έλευθερία, την δημοκρατία, την αξιοπρέπεια και την ειρήνη. Τέλος, τον λόγο πήρε ο ίδιος ο Μανώλης Γλέζος, ο όποιος ξεκίνησε ...έγκαλώντας το άκροατήριο για τις παραλείψεις του. Ξεκίνησε με την «μομφή» της άποσιώπησης του ένδοξου πρόσφατου παρελθόντος της περιοχής, και

μέ το χαρακτηριστικό παράδειγμα της Δράμας, ή όποια ήταν ή πρώτη κατεχόμενη από τον Άξονα πόλη της Ευρώπης, που έξεγέρθηκε έννοπλα έναντιόν του. Ένα συμβάν που άγνωείται, αντί να διατυμπανίζεται σέ συνδυασμό με την συνολική συμβολή της χώρας μας στην υπόθεση της ήττας του ναζισμού. Μίλησε για τον αυθορμητισμό, την καθολικότητα και την άποτελεσματικότητα της Εθνικής μας Αντίστασης, για την μοναδικότητά της σέ ευρωπαϊκό επίπεδο. Για τον τρόπο με τον όποιο αντίσάθηκε ή Ελλάδα, σεβόμενη την ανθρωπινή ζωή (άντιπαράδειγμα έφερε τις βομβιστικές έπιθέσεις τύπου καμικάζι). Για την προσπάθεια συκοφάντησης του άγώνα εκείνου και για την ανάγκη να κρατήσουμε όλοι άσβεστο τό καντήλι της Μνήμης και της Αντίστασης.

Στην Κομοτηνή, με συνδιοργανωτή τον φοιτητικό σύλλογο του Τμήματος Παρευσεινίων Χωρών πέρα από τις εισηγήσεις των δύο πανεπιστημιακών δασκάλων, είχαμε την άγαθή τύχη να πληροφορηθούμε όσα στοιχεία προσκόμισε ο συμπολίτης μας **Κώστας Σαχαρίδης**, γιός του έπικεφαλής του ΕΛΑΣ στον νομό και στρατιωτικού του διοικητή για τό μεσοδιάστημα από την άπελευθέρωση της πόλης από τους άνάτρες μέχρι την επάνοδο των κρατικών Αρχών (ή έξαιρετικά ένδιαφέρουσα αυτή εισηγήση παρατίθεται κατωτέρω). Την εκδήλωση έκλεισε ο Μανώλης Γλέζος, με έναν λόγο έντελως διαφορετικό από κείνον της προηγούμενης μέρας (!), μιλώντας για τους λόγους που τον ώθησαν να γράψει τό βιβλίο: Για την διαστρέβλωση - άμφισβήτηση που έπιχειρείται, για την αναγκαιότητα να διδαχθούμε από τά σφάλματά μας (έστω κι άν κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει), για την ύποχρέωσή μας να θυμίζουμε τό τρομακτικό τίμημα που πλήρωσε σέ χρήμα και αίμα ή Ελλάδα, ή όποια ήταν και ή μόνη χώρα που άπειλήθηκε με διαμελισμό χωρίς να συνέτρεχαν καν κάποιοι ίστορικοί λόγοι για μία τέτοια στάση των Γερμανών (π.χ. Άλσατία, Σουδητία...). Τό χειροκρότημα όλων των παρόντων έδειξε πόση άγάπη και θαυμασμό έπιφυλάσσει ο κόσμος για μία προσωπικότητα που προσωποποιεί επί τόσες δεκαετίες τό ήθος και την άγωνιστικότητα.

Μία διαφορετική εκδήλωση: Η **Μονή Έσφιγμένου** του Αγίου Όρους, που έχει τά γνωστά, πολύχρονα προβλήματα με την διοίκηση της μοναστικής πολιτείας και τό πρόσωπο του νύν Οικουμενικού Πατριάρχη, διοργανώνει σέ συνεργασία με τον σύλλογο «Άγιος Ιωάννης ό Θεολόγος» της Αλεξανδρουπόλης, μιάν εκδήλωση - διάλεξη στο Ξενοδοχείο «Νεφέλη» (50 χλμ. Αλεξανδρουπόλεως - Μάκρης) στις 10 Δεκεμβρίου (ώρα 17:30), με θέμα «Η άπειλή του οικουμενισμού στον όρθόδοξο χριστιανικό βίο» με κεντρικό όμιλητή τον ήγούμενο της Μονής, Αρχιμανδρίτη Μεθόδιο. Όπως λοιπόν για καθετί που παρεκκλίνει από τον έπίσημο, από καθέδρας, στρογγυλεμένο λόγο, πιστεύουμε πως θ' άξίζει να πάμε.

Όσα κι άν έχουμε γράψει για την νύν (και ...άει) πρωτανική Αρχή του ΔΠΘ κατά καιρούς, δεν μπορούμε παρά να της δώσουμε τά χιλια δίκια στο πρόσφατο συμβάν με την φοιτητική έφοδο στο γραφείο του Αντιπρύτανη κ. **Α. Καραμπίνη**. Ως γνωστόν ή κόντρα που ξεκίνησε με την άπόφαση για διεξαγωγή διαγωνισμού στο ΔΠΘ αναφορικά με την σίτηση των φοιτητών έξελίχθηκε και σέ προσωπικό επίπεδο, καθώς κάποιοι στράφηκαν με δηλώσεις τους στο Τύπο προσωπικά κατά του κ. Καραμπίνη, με σαφείς ύπαινιγμούς για έμπλοκή του σέ σκάνδαλο σχετικά με την σίτηση 500.000 ευρώ! Κι όταν ό τελευταίος άντέδρασε καλώντας τον φοιτητή Λευτέρη Μπέτση να ανακαλέσει, όχι μόνο δεν τό πέτυχε αλλά και ή προσφυγή του στη Δικαιοσύνη έλαβε «άπάντηση» μέσα στον Πανεπιστημιακό χώρο: Μπήκε μιάν φοιτητική παρέα στο Πολυτεχνείο, έβγαλε από τό γραφείο του με βρισιές και προπηλακισμούς τον κ. Καραμπίνη και ...έχτισε την πόρτα του γραφείου του! Τί να πείς; Όταν τό πανεπιστημιακό άσυλο χρησιμοποιείται για την βίαιη διευθέτηση δικαστικών διαφορών, δεν χρειάζεται και πολύ μυαλό για να δει κανείς τό που βαδίζουμε. Όσο κι άν κι έμεις στηρίζαμε αρχικά τη θέση των παιδιών ύπέρ της συνέχισης της σίτησης από τό ΕΙΝ, δεν μπορούμε παρά να άποδοκιμάσουμε ένέργειες σάν την παραπάνω. Όσο άσχημα και ν' άκούγεται ή υπόθεση μιās μήνυσης καθηγητού σέ βάρος φοιτητή, δεν καθαγιαζονται οι τραμπουκισμοί σέ βάρος οίουδήποτε διδάσκοντα με τό ...φωτοστέφανο του «σπουδαστή».

Μία άκόμη έπιτυχία για τον **Άλέξανδρο Ταξιλδάρη**, τον μοναδικό παραολυμπιονίκη της περιοχής: Στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Κολύμβησης στη Νότιο Άφρική, και παρά τά προβλήματα ύγείας που άντιμετώπιζε, χθές (5-12-06) κέρδισε τό χάλκινο μετάλλιο στά 50 μ. ύπτιο, φέρνοντας στη χώρα και στην πόλη μας μιάν άκόμη έπιτυχία. Για μάς, που μάς συνδέει και μιάν οικογενειακή φίλια, είναι διπλή ή χαρά. Άλεξ, συχαρητήρια!

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ 1941-44 ΣΤΗ ΡΟΔΟΠΗ (Από σημειώσεις του Μαρίνου Σαχαρίδη)

Μετά την υποδούλωσή μας στους κατακτητές και την εγκαθίδρυση του βουλγαρικού κράτους στον τόπο μας, όπως και στην υπόλοιπη Ελλάδα, έτσι και στη Ροδόπη ο λαός, ενωμένος, άρχισε να αντιδρά για να αποτινάξει τον ζυγό από πάνω του.

Η Οργάνωση του ΕΑΜ στην Κομοτηνή, ιδρύθηκε τον Φεβρουάριο του 1942 από τους αγωνιστές Όθωνα Κακαρέλη, Αθανάσιο Πλατσίδα, Ιωάννη Σεργκενλίδη, Δημήτριο Κεραμέα, Πέτρο Ταξιλδάρη, Σουλτάνα Λαζαρίδου, Ελένη Τόκα, Αιμίλιο Γερασίμου, Μαρίκα Κοκκινέλη. Επίσης στον Ιασμο, οι πρώτοι εαμίτες ήταν οι Παρασκευάς Τσουκαλάς, Στέφανος Λαδάς και Γεώργιος Μητούσης. Σε μικρό χρονικό διάστημα, προσεχώρησαν στους κόλπους του ΕΑΜ, πολλοί άλλοι. Με τη δράση τους αυτοί οι πατριώτες, φρόντιζαν να κρατήσουν τό φρόνημα των κατοίκων υψηλό και να εμποδίσουν τον συστηματικό εκβουλαρισμό που επιχειρούσαν οι κατακτητές. Μετά από ένα χρόνο περίπου (στις αρχές του 1943), προδόθηκαν, από Έλληνα. Συνελήφθηκαν από τους Βούλγαρους, φυλακίσθηκαν, βασανίσθηκαν και τους καταδίκασε Βουλγαρικό Στρατοδικείο σε βαριές ποινές και θάνατο.

Στα μέσα του 1942, οργανώθηκαν τα πρώτα τμήματα του ΕΛΑΣ στη Ροδόπη. Συγκεκριμένα στη Μαρώνεια, από τους Παναγιώτη Κατσαμακίδη και Αριστέδη Σμαραγδά, στον Ιασμο από τον Τσουκαλά και στη Νέα Σάντα από τον Νικόλαο Δήμου. Στις αρχές του 1943 ιδρύθηκαν τμήματα του εφεδρικού ΕΛΑΣ, στα κεφαλοχώρια Σάπες, Ιασμο, Ξυλαγανή, Νέα Αδριανή, Μαρώνεια, Γρατινή, Καρυνδιά, Αίγειρο, Νέα Σάντα και Ίμερο. Ο συντονισμός των οργανώσεων αυτών της Ροδόπης, γινότανε από τμήμα του ΕΛΑΣ, που δρούσε στην περιοχή των μεταλλείων του Κιρκά. Το τμήμα αυτό οργανώθηκε με εντολή του καπετάνιου Βαγγέλη Κασάπη (Κρίτων), από τον Έβρο. Επικεφαλής και συντονιστής, ήταν ο Δημήτριος Σαχαρίδης, αξιωματικός του Μηχανικού και των Διαβιβάσεων, καταδικασμένος σε θάνατο, για την πατριωτική του δράση και επικηρύχμένος από τους Βούλγαρους. Είχε δε προσληφθεί ως εργάτης, με πλαστή ταυτότητα και έφερε το ψευδώνυμο Βλαδίμηρος.

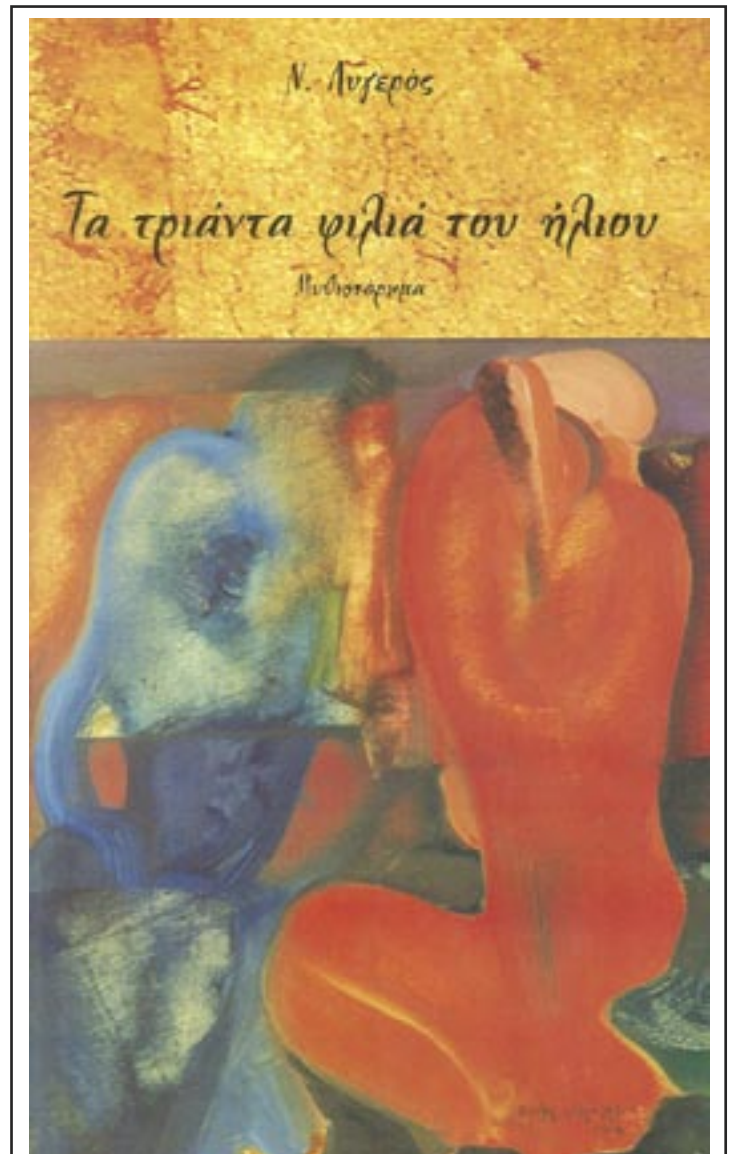
Εκτός από τον συντονισμό των οργανώσεων της

Ροδόπης, τό τμήμα αυτό του ΕΛΑΣ, προωθούσε τους καταδικασμένους αγωνιστές στην ουδέτερη ζώνη του Έβρου. Η ομάδα ήταν εφοδιασμένη με ασύρματο, πολύγραφο και φωτογραφική μηχανή, τα όποια είχαν κρυμμένα σε σπηλιά. Συνέλεγε πληροφορίες για τις κινήσεις των βουλγαρικών δυνάμεων κατοχής και των Γερμανών, οι όποιοι εκμεταλλευόντουσαν τα μεταλλεία. Μάλιστα, παρακολουθούσε, κατέγραφε και φωτογράφιζε, τα εκτελούμενα, από τους Γερμανούς έργα κατασκευής επάκτιων πυροβολείων στο ύψωμα Σιβρί Τεπέ. Τα πυροβολεία κατασκευάζαν οι Γερμανοί για να άντιμετωπίσουν ενδεχόμενη άπόβαση των συμμαχικών δυνάμεων στη Θράκη. Οι πληροφορίες διχετευόντουσαν στο Στρατηγείο της Μέσης Ανατολής.

Η επαφή της Βάσης του ΕΛΑΣ στα μεταλλεία του Κιρκά με τό Κάιρο, γινόταν μεταξύ του Βλαδίμηρου και του ελληνοαμερικανού έφεδρου Ταγματάρχη Αλέκου Γεωργιάδη, ό οποίος ήταν επιφορτισμένος με τα θέματα Θράκης. Η συνεργασία δε, ήταν άριστη. Με τη βοήθειά του Αλέκου Γεωργιάδη, εστάλη πολεμικό υλικό στα τμήματα του ΕΛΑΣ Έβρου και Ροδόπης, ως και φάρμακα και υλικά ναρκοθέτησης για ορισμένα σημεία που είχαν εκ των προτέρων καθορισθεί στον χάρτη επιχειρήσεων της περιοχής Ροδόπης. Αυτά ήταν, γέφυρες, γαλαρίες των μεταλλείων και της σιδηροδρομικής γραμμής, τό πλυντήριο των εξορυγμένων μετάλλων και η υπο κατασκευή ψυκάμινο. Όμως με εντολή του Αρχηγείου, ματαιώθηκε οποιαδήποτε επιχείρηση και έτσι τα εκρηκτικά στάλθηκαν στον Έβρο, και χρησιμοποιήθηκαν στην ανατίναξη της γέφυρας των Μαρασίων.

Συνέχεια στη σελίδα 6

ΝΙΚΟΣ ΛΥΓΕΡΟΣ - Τα τριάντα φιλιά του ήλιου
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΣΠΑΝΙΔΗ,
Θερμοπυλών και Πλάτωνος 11, 67100 Ξάνθη
τηλ. & τ/ο: 25410 27544, info@spanidis.gr www.spanidis.gr

ΣΟΥΣΑΛ: Κήρυκας ανθρωπίνων δικαιωμάτων!

Τό λουστήκαμε κι αυτό. Ήρθε στην ελληνική Θράκη ο Μουστάζ Σουσάλ, ο (παρα)κρατικός μίαντας, ο μυστικοσύμβουλος του Ντενκτάς, ο μισέλληνας συνταγματολόγος (και πρώην ΥΠΕΕ) της γείτονος και μās έδίδαξε τόν λόγο της αληθείας. Όταν βεβαίως, λέμε «μās», έννοούμε τούς δύο τρεις τουρκομαθείς χριστιανούς πού βρίσκονταν στην αίθουσα της διάλεξης του και τούς καμμία πεντακοσαριά παρόντες μουσουλμάνους (ή όσους έξ αυτών τόν παρακολούθησαν). Για τούς άλλους (δέκα; είκοσι; έστω!) παρόντες Έλληνες, πού δέν γνώριζαν τουρκικά, δέν είχε προβλεφθεί καμμία μετάφραση από τούς διοργανωτές του Συλλόγου Έπιστημόνων Μειονότητας!

Ο κύριος καθηγητής λοιπόν επί σχεδόν 4 ώρες παρουσίασε τίς τουρκικές θέσεις μέ τόν γνωστό τουρκικό τρόπο: Μέ ώραία λόγια για τό παρελθόν της έλληνοτουρκικής συνύπαρξης, μέ θεωρητικά σχήματα πού αποκοιμίζουν, μέ ένα πνεύμα δήθεν κατανόησης τών ρεαλιστικών συνθηκών εκατέρωθεν τών ουραίων... Άν δέν ήξερε κανείς τό ποιός μιλάει, θά μπορούσε νά πιστέψει ότι έχει απέναντί του έναν πρόμαχο της έλληνοτουρκικής συναδέλφωσης (όπως άλλωστε αυτοπαρουσιάστηκε κάποια στιγμή μιλώντας για τόν τίτλο της πανεπιστημιακής του διατριβής πρίν μισό αιώνα).

Φυσικά όταν ήρθε ή ώρα στο «διά ταυτα» και στά ζητήματα του σήμερα, εξέθεσε μέ συνέπεια και μεθοδικότητα τίς γνωστές τουρκικές θέσεις: Όχι στην Οικουμενικότητα του Πατριαρχείου (πού οδηγεί σε άλλο στάτους), όχι στη Σχολή της Χάλκης (έκτός του τουρκικού εκπαιδευτικού συστήματος), ναι στην εκλογή τών μουφτήδων στη Θράκη και όχι στην Τουρκία (όπου «υπάρχει ο ισλαμικός κίνδυνος»), κτλ κτλ. Υπήρξαν και κάποιες αναφορές του βέβαια πού ξένισαν: μία για τό δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού όπου τό παράδειγμα τών Πομάκων πού επικαλέστηκε προκάλεσε μίαν άμηχανία, όσο και μία για την βίβλα πού ζητά ή Ελλάδα από τούς Τούρκους πολίτες για «λόγους ιστορικούς» (έφτασε μέχρι την εισβολή τών ...Περσών!).

Η δική μας παρουσία δέν ήταν διακοσμητική. Υποβάλαμε μερικές ερωτήσεις στον όμιλώντα, όχι μόνο για νά τόν αναγκάσουμε νά απαντήσει σε κάποια κραυγαλέα πράγματα αλλά και για ν' άκουστούν στο άκροατήριό του πού σπανίως άκουει την άλλη (την ελληνική, δηλαδή) πλευρά. Έτσι, κι αφού διαμαρτυρηθήκαμε στους διοργανωτές για την προσβλητική άπουσία οποιασδήποτε μετάφρασης κατά την διάλεξη, υποβάλαμε τά παρακάτω ερωτήματα:

- Πώς βλέπει ως συνταγματολόγος,

Στ' άριστερά ο Σουσάλ και δεξιά ο Πρόξενος Ντεμερέ

σύμβουλος του Ντενκτάς, τίς προβλέψεις του «Συντάγματος» στην Κατεχόμενη Κύπρο για Τούρκο αξιωματικό έπικεφαλής της Αστυνομίας και τών Σωμάτων Ασφαλείας. Και πώς εισπράττει την διάχυτη βεβαιότητα στους Τουρκοκύπριους ότι «κι ο θύρωρός της Τούρκικης Πρεσβείας μπορεί νά διορίσει πρωθυπουργό», κατά την γνωστή ρήση. Επίσης νά μās πεί ως επισκέπτης της ελληνικής Θράκης αν είδε τίποτε τζαμιά νά έχουν γίνει στάβλοι, νά έχουν μετατραπεί σε εκκλησίες, νά έχουν καταστραφεί (όπως συνέβη μέ τίς εκκλησίες τών Κατεχομένων Κυπριακών εδαφών). Και καθώς στην ελληνική Θράκη υπάρχουν πάνω από δέκα τουρκόφωνες έφημερίδες κι άλλοι τόσοι ραδιοσταθμοί, μήπως έμαθε για τίποτε συμβάντα μέ βόμβες στά γραφεία τους, μέ άπειλές, τραμπουκισμούς και ξυλοδαμούς δημοσιογράφων, όλα αυτά πού ύφίστανται επί χρόνια στην Κατεχόμενη Κύπρο οι άνθρωποι της τουρκοκυπριακής έφημερίδας «Αφρίκα» - πρώην «Αβρουπά» - του Σενέρ Λεβέντ, της μόνης φωνής πού ήταν έναν-

τίον του καθεστώτος Ντενκτάς.

- Έπειδή, αν δέν μέ άπατά ή μνήμη μου, έχετε παραστεί σε συνόδους του ΟΑΣΕ στη Βαρσοβία, θέλω νά ρωτήσω τό έξής: Φέτος, δυό δόλοκληρα χρόνια μετά την σύνοδο του Έλσίνκι όπου ή Τουρκία έλαβε καθεστώς υπό ένταξη χώρας για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ο Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών περιέγραψε στην Σύνοδο την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τών Ρωμιών της Πόλης: Καταπάτηση τών περιουσιακών δικαιωμάτων του Οικουμενικού Πατριαρχείου (στο Ορφανοτροφείο της Πριγκίπου ή στα μοναστήρια τών Πριγκιποννήσων), χαρακτηρισμός τών μειονοτικών περιουσιών στην Ίμβρο και στην Τένεδο ως «έθνική περιουσία» ή «προστατευμένα πολιτιστικά και φυσικά μνημεία», στέρηση κληρονομικών δικαιωμάτων απογόνων πολιτών της Τουρκικής Δημοκρατίας... Έπειδή όλοι ξέρουν τό πώς συνδέθηκαν οι τύχες τών δυό μειονοτήτων, θέλω νά σας ρωτήσω αν όλα αυτά σās βρίσκουν σύμφωνο.

- Αναφέρθηκε ή έννοια της άμοιβαίότητας. Από την Ίμβρο, πού βάσει της Συνθήκης της Λωζάννης θά έπρεπε νά αυτοδιοικείται και νά μην έχει στρατεύματα, προβλέψεις πού δέν ίσχυαν ούτε μία μέρα, θά θυμίσω δυό παραδείγματα: Είναι γνωστή ή ιστορία της δήμευσης όλου του κάμπου στο χωριό Σχοινούδι (Ντιρέκιοϊ) προκειμένου νά ιδρυθούν άγροτικές φυλακές. Η συνέχεια ήταν ακόμη χειρότερη, καθώς μέ τό πού έκλεισαν οι φυλακές, αντί νά επιστραφεί ο κάμπος στους δικαιούχους, δόθηκε σε μουσουλμάνους έποικους από την Βουλγαρία. Στο δεύτερο συμβάν, τό παραθαλάσσιο χωριό Πύργος (Γιουβαλί) εξαφανίστηκε από τόν χάρτη προκειμένου νά ιδρύσει εκεί τό Υπουργείο (τουρκικής) Δικαιοσύνης ένα θέρετρο για τούς υπαλλήλους του. Για νά μην μιλήσουμε για την άπαγόρευση της ελληνικής γλώσσας στα σχολεία του νησιού ήδη πρίν 40 χρόνια, όταν στην ελληνική Θράκη τά τουρκικά όχι μόνο εξακολούθησαν νά διδάσκονται αλλά και από φέτος εισάγονται σε δημόσια σχολεία της Μέσης Έκπαίδευσης. Θέλω νά μου πείτε πού βλέπετε οποιαδήποτε έννοια άμοιβαίότητας στις συμπεριφορές τών δυό κρατών έναντι τών μειονοτήτων τους.

Τί απαντήσεις λάβαμε; Ότι τό «Σύνταγμα» στα Κατεχόμενα είναι έτσι λόγω της μη ύπαρξης ειρήνης και της παρουσίας του τουρκικού στρατού. Ότι δέν άκουσε τίποτε για έκτροπα σε βάρος δημοσιογράφων και εκκλησιών τά όποια μπορεί νά έχουν γίνει μπορεί και όχι. Ότι ή επέκταση του έναέριου χώρου της Ελλάδας τό 1930 άλλαξε (!) τά δεδομένα στην Ίμβρο. Ότι για τά όποια παράπονα μειονοτικών υπάρχουν δικαστήρια - και τό Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Σ' αυτό τό τελευταίο βεβαίως δέν έχει κι έντελώς άδικο. Οι δικοί μας (Ίμβριοι, Πολίτες...) τό άκουσαν;

Είχαμε πολλά περισσότερα ερωτήματα για την αυτού έξοχότητα τόν καθηγητή: Ποιός έβαλε κάποιον Γιανλιόγλου υπεύθυνο θρησκευτικών στα Κατεχόμενα; Έχει ποτέ έκλεγεί εκεί (ή στην Τουρκία) οποιοσδήποτε μουφτής, διαχειριστής βακουφίων κτλ; Τί έξυπηρετεί στην Κατεχόμενη Κύπρο ή παρουσία 40.000 ανδρών του Τουρκικού Στρατού, ειδικά τώρα πού ή Κύπρος είναι μέλος της ΕΕ, ποιόν προστατεύει και από ποιόν; Στην έφημερίδα Χουριέτ (29 Σεπτεμβρίου 2006) ο σημαντικός άρθρογράφος Όκτάι Έκσί, σχολίαζε άρνητικά τόν τρόπο με τόν όποιο ή Τουρκία νομοθετεί για τίς βακουφικές περιουσίες, κάνοντας αναφορές σε «άμοιβαίότητα», - μάλιστα ο κ. Έκσί μιλά για την μεγαλύτερη ντροπή της χώρας του. Μέ δεδομένο ότι όλη ή βακουφική περιουσία στη Θράκη είναι της ίδιας άξιας μέ μία και μόνη ελληνική πολυκατοικία στην Κωνσταντινούπολη. Σε σχέση μέ τίς έπιτροπές διαχείρισης βακουφικής περιουσίας στη Θράκη, όπου 2 από τά 5 μέλη είναι ιμάμηδες: Δημοσιεύθηκε πρόσφατα ισολογισμός - άπολογισμός του έργου της, πού από κανέναν δέν άμφισβητήθηκε. Ποιά λοιπόν είναι ή ένσταση πού διατυπώνεται για τόν τρόπο αυτής της διαχείρισης όταν κανένας δέν την έχει μεμφθεί δημοσίως; Κτλ, κτλ...

Πάει λοιπόν και ή επίσκεψη του Σουσάλ. Χάρη στη στιβαρή στάση του ύπουργείου μας τών Έξωτερικών αναμένεται νέα φουρνιά Τούρκων αξιωματούχων νά μās έπισκεφθεί. Μην άνησυχείτε όμως, όχι... Κάθε τους βίβλα θά την συνοδεύουμε μέ ανακοινώσεις για τί «μουσουλμανική» μειονότητα της Θράκης και θά τούς κάνουμε τά μούτρα κρέας... **Κ.Κ.**

Τό έκσυγχρονιστικό έρώτημα: Υπάρχουν ΡΟΜ ή όχι;

Στό προηγούμενο φύλλο μας δημοσιεύσαμε τίς έπιστολές δυό μειονοτικών σωματείων (σύλλογος ΡΟΜ, Κέντρο Πομακικών Έρευνών) προς την Άμερικανική Πρεσβεία της Άθήνας, όπου οι μουσουλμάνοι συντοπίτες μας έδιναν τό παρόν ως μή τουρκικοί πληθυσμοί της ελληνικής Θράκης πού ζητούν νά έκφράσουν τή γνώμη τους για τά τεκταινόμενα στην περιοχή. Τίς έπιστολές αυτές τίς δημοσίευσαν και όλες σχεδόν οι τοπικές έφημερίδες, έτσι όπως τίς έλαβαν, χωρίς οι περισσότεροι νά προσθέσουν κάποιο σχόλιο.

Κάποιοι όμως, σεσημασμένα βαποράκια του έκσυγχρονισμού, δέν άρκέστηκαν νά την περάσουν στο ντούκου (μηδενίζοντας τά όφέλη για τά έθника μας δίκαια και για την αλήθεια) αλλά άποδύθηκαν σε μία «ασφαλίτικη» προσπάθεια νά έντοπίσουν τό σωματείο ΡΟΜ στο Πρωτοδικείο Ροδόπης (!) για νά διαπιστώσουν αν οι ύπογράφωντες είναι ...ύπαρκτά πρόσωπα ή όχι! Καί δέν τούς έφτανε πού την πρώτη μέρα άρλουμπολόγησαν στο γελοίο αυτό πλαίσιο, την έπομένη επανήλθαν για νά έντοπίσουν τό ...φάξ από τό όποιο άπεστάλησαν οι ανακοινώσεις και έπιμένοντας στα περί

άνυπαρξίας τών άποστολέων! Και καλά, αν αυτή τή στάση την τηρούσαν κάποιοι Τούρκοι, πράκτορες της ΜΙΤ ή άλλοι, δέν θά είχαμε καμμία άπορία. Όμως στην προκειμένη περίπτωση μās είναι άκατανόητη αυτή ή αντίδημοκρατική (στά όρια του ρατσισμού) άποσιώπηση της ουσίας και ή άστυνομική άντιμετώπιση τών ανακοινώσεων, πόσο μάλλον πού κάτω από όλα τά όνόματα ύπήρχαν και τά κινητά τηλέφωνα τών ανθρώπων. Βεβαίως είναι εύκολο νά παριστάνει κανείς τόν δημοσιογράφο θρακολογώντας έξ Άθηνών και ανακατεύοντας κουτσομπολιά από τούς διάδρομους της έξουσίας, όμως έτσι κινδυνεύεις νά διασυρθείς. Προς γνώση λοιπόν του άδαους παρατηρητή:

Ο σύλλογος ΡΟΜ ιδρύθηκε πρίν 10 χρόνια. Ήταν από τά πρώτα μειονοτικά, μή τουρκικά, σωματεία στη Θράκη και από τούς κόλπους του ξεπήδησε και ή όμνυνη ποδοσφαιρική ομάδα Α.Ο. Ρομά. Διατηρεί επί χρόνια έντευκτήριο (φωτό) στο τέρμα της όδου Άδριανουπόλεως, όπου κατά καιρούς έχουν γίνει τόσο μαθήματα ελληνικής γλώσσας και χορών, όσο και φιλανθρωπικές έκδηλώσεις (μόλις πρό ήμερών ξαναέβγαλε ανακοίνωση για συγκέντρωση μεταχειρισμένων ρούχων για φτωχά παιδιά του οικισμού). Συμμετέχει

στις συζητήσεις για την μετεγκατάσταση του οικισμού, διοργανώνει επί χρόνια τό έθιμο του Έντερλέζι, κάνει έκδρομές μορφωτικού και άλλου χαρακτήρα (π.χ. φέτος στην Τήνο), συνδιοργάνωσε πρό έτών παραστάσεις Καραγκιόζι από κοινού μέ τόν Γιάννη Βουλτσίδη (και την Θρακική Έταιρεία) στη ρωμανί...

Δέν ξέρω αν αυτά είναι άρκετά για νά καλύψουν τίς άπορίες του δημοσιογράφου ή τών πληροφορητών του. Αν ώστόσο θέλει κάτι παραπάνω μπορεί νά άπευθυνθεί στον ίδιον τόν σύλλογο, όλο και κάτι παραπάνω θά μάθει απ' όσα έμεις γνωρίζουμε. Και παραμένει ή δική μας άπορία: Από μία τέτοια πρωτοβουλία τών συμπολιτών μας Ρομά ή Πομάκων, ΑΥΤΟ βρήκαν κάποιοι νά γράψουν; Αν στόχευαν νά ...έκτεθούν για την παχυλή τους άγνοια και την έθνική άναισθησία τους, τά κατάφεραν μία χαρά...

Τό Προσήλιο ξανά, για μία θέση στον ήλιο

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Τελικά ή παραμονή του θέματος, τό όποιο είναι πέρα από όλα τ' άλλα έξόχως πολιτικό, σε ύπηρεσιακά πλαίσια, είναι αυτό πού γεννά άνησυχίες.

Πάντως, και για νά μην άδικήσουμε κανέναν, θεωρούμε πώς οι άμεσα έμπλεκόμενοι άρμόδιοι - Χρήστος Παπαγεωργίου και Γ. Μπαμπαϊτης - έκαναν τό καλύτερο δυνατό (και ύπηρεσιακά έφικτό), μέ αληθινή έγνοια για την ευόδωση του ζητήματος. Είναι όμως κι αλήθεια ότι δέν μπορεί νά διεκπεραιωθούν μερικές ύποθέσεις χωρίς την άποφασιστική έκφραση της πολιτικής βούλησης (έφόσον αυτή ύπάρχει) από την ήγεσία του ΥΠΕΠΘ. Άκόμη κι αν είναι στις προθέσεις του Ύπουργείου νά καταστήσει από του χρόνου ύποχρεωτική την προσχολική άγωγή - άρα και νά ιδρύσει παντού νηπιαγωγεία - τίποτε δέν είναι σίγουρο χωρίς την ειδική έγνοια για την περίπτωση τών χωριών τών Πομάκων. Έλπίζουμε σ' αυτό μέ τό όποιο καταλήγει ή έπιστολή του άγαπητού Σεμπαεδίν: «Ούσιαστική παρέμβαση του Ύπουργείου για την επίλυση του προβλήματος».

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ 1941-44 ΣΤΗ ΡΟΔΟΠΗ

Συνέχεια από τη σελίδα 4

Για την προστασία της Βάσης του Κιρκά, υπεύθυνη ήταν μια ομάδα ανταρτών με καπετάνιο τον Θεμιστοκλή Σαχαρίδη (Τίτο), αδελφό του Βλαδίμηρου. Τον Μάρτη του 1944, προδόθηκε η βάση. Ο Βλαδίμηρος, που για λόγους ασφαλείας κοιμόταν σε σπηλιά, διέφυγε στον Έβρο. Μετά από έναν μήνα, επέστρεψε με ένα τμήμα του ΕΛΑΣ και οργάνωσε το Τάγμα Ροδόπης, ενώνοντας όλες τις ομάδες του ΕΛΑΣ. Ήρθε με το όνομα ΜΑΡΙΝΟΣ. Το Τάγμα αποτελείτο από 250 περίπου άνδρες και συμμετείχε στις ακόλουθες μάχες, τις οποίες κέρδισε: -15/4/1944 στον Κέχρο. Απώλειες εχθρών 5 νεκροί κομιτατζήδες και 2 τραυματίες. Απώλειες πατριωτών, 2 τραυματίες, οι Χαράλαμπος Σκόδρας και Νικόλαος Μεμελετζής. - 20/5/1944 στην περιοχή Ραγάδας. Νεκροί 2 Βούλγαροι και ένας τραυματίας αντάρτης, ο Γεώργιος Χρυσοβέργης. -28/5/1944 στην περιοχή της Νέας Σάντας (Βαλδράν). -14/6/1944, στο χωριό Φωλιά. Νεκρός ένας Βούλγαρος κομιτατζής και συνελήφθησαν δύο Βούλγαροι φοροεισπράκτορες. Στις 14 Σεπτεμβρίου 1944 κατελήφθη από τα τμήματα του ΕΛΑΣ η Κομοτηνή και απελευθερώθηκε. Με συμφωνία του Αρχηγείου Μέσης Ανατολής με τη Σόφια ο Βουλγαρικός Στρατός περιορίστηκε στους στρατώνες και αποχώρησε στις 25/10/1944. Μετά την απελευθέρωση, ως γνωστόν τη διοίκηση ανέλαβε το ΕΑΜ. Δήμαρχος τοποθετήθηκε ο Χρήστος Μαρκίδης, Νομάρχης ο Απόστολος Αποστολίδης και Στρατιωτικός Διοικητής ο Μαρίνος Σαχαρίδης. Κατά τη διάρκεια της διοίκησης από το ΕΑΜ η πόλη της Κομοτηνής περιφρουρήθηκε από τις ακρότητες. Προστατεύθηκαν οι περιουσίες των

πολιτών από το πλιάτσικο. Οι Βούλγαροι ετοιμαζόντουσαν να αδειάσουν όλον τον μηχανολογικό και φαρμακευτικό εξοπλισμό του Νοσοκομείου. Μία διμοιρία του ΕΛΑΣ περικύκλωσε το Νοσοκομείο και τους εξανάγκασε να το εγκαταλείψουν χωρίς να πάρουν τίποτα. Επίσης, επιστράφηκαν όλα τα τρόφιμα, τα εφόδια και άλλα περιουσιακά στοιχεία που αυθαίρετα είχαν αρπάξει οι κατακτητές από τους ντόπιους. Οι Βούλγαροι προσπάθησαν να φυγαδεύσουν, από την Βουλγαρική Εμπορική Τράπεζα, περίπου 100 εκατομμύρια λέβα. Άνδρες του ΕΛΑΣ έστησαν ενέδρα στο ύψος του Λόχου της Νυμφαίας και τους εξανάγκασαν να παραδώσουν τα κιβώτια με τα χρήματα. Με αυτά τα χρήματα, τα οποία ο Δήμος Κομοτηνής μοίρασε στους κατοίκους, κινήθηκε τις πρώτες δύσκολες μέρες η οικονομία του τόπου. Επίσης οι κατακτητές είχαν φυγαδεύσει στην Βουλγαρία 1250 ζώα. Άνδρες του ΕΛΑΣ μπήκαν μέσα, σε χωριό πλησίον των συνόρων, κατόρθωσαν να πάρουν πίσω τα 850 και τα επέστρεψαν στους κατοίκους. Ιδρύθηκε η Εθνική Αλληλεγγύη, οργάνωση που βοήθησε τους φτωχούς με τη διανομή ρουχισμού και τροφίμων.

Γενικά, κατά την διάρκεια που διοίκησε τον τόπο το ΕΑΜ, υπήρξε στην περιοχή μας, ισονομία, ισοπολιτεία, απετράπη ο εμφύλιος διχασμός και οι ακρότητες. Διότι εδώ θα πρέπει να αναφερθεί πως, δυστυχώς, επειδή στη διάρκεια της υποδούλωσής μας ο τόπος μας λειτουργούσε ως Βουλγαρικό Κράτος, βρέθηκαν κάποιοι που γράφτηκαν Βούλγαροι υπήκοοι, για να τύχουν των προνομίων που οι κατακτητές έταζαν. Η διοίκηση του ΕΑΜ, απέτρεψε τις όποιες πράξεις αντεκδικήσεων επιχειρήθηκαν και προσπάθησε να συμφιλιώσει όλους τους κατοίκους. Το γνωρίζουν οι παλιοί Κομοτηνάιοι που είναι στη ζωή ακόμη, το έχουν αναγνωρίσει και το χάραξαν βαθιά στη μνήμη τους.

Η ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Τό εγκλημα προκαλεί πόνο και ληηλατεί. Έχει πολλές αιτίες, κίνητρα και σκοπούς. Ο νόμος και η επιστήμη τό κατατάσσουν σε κατηγορίες και τό εξερευνούν. Προσπαθούν νά τό εξηγήσουν. Πού βρίσκεται ή γέννησή του; Πώς μορφέι ή ανθρώπινη ψυχή νά είναι διαρκώς συμφιλιωμένη μέ τό φύσει αγαθόν ώστε νά μήν παρεκτρέπεται; Πώς γιατρεύονται τά τραύματά της και πώς απαλύνονται;

Τό εγκλημα συνήθως τό συνειδητοποιούμε όταν έχει ολοκληρωθεί.

Μας ειδοποιεί ή εκτέλεσή του. Η μακαριότητά μας δέν επιτρέπει τήν εγρηγορήση μας ακόμη κι όταν αυτό προετοιμάζεται μέσα στό σπίτι μας ή στήν διπλανή πόρτα. Όταν συμβεί λυπούμεθα, σύντομα όμως τό ξεχνάμε.

Βία, εκδίκηση, μίσος, φόβος, απομόνωση, αδιαφορία, έλλειψη αγάπης... Λέξεις και σχέσεις μυστήριες. Μετά τό εγκλημα έρχεται ή καταστολή. Πού βρίσκεται ή πρόληψη; Στά άδυστα τής ανθρώπινης ψυχής, στή θεωρία των ψυχρών αναλύσεων και στατιστικών δεδομένων; Πού βρίσκεται ό άνθρωπος; Πού βρίσκεται ή κοινωνία μας; Πού βρίσκεται ή αγάπη;

Μαρία Καλφοπούλου

ΤΟΞΙΚΟ ΣΤΑ ΥΠΟΛΕΞΟ

Συνέχεια από την 8η σελίδα

8. Τα τηλεοπτικά μας talk show θά ήταν πολύ καλύτερα, αν δέν τόν είχαν (άντιστρ).

9. Ξέχειλη από αυτά ή ελληνική επιχειρηματική δραστηριότητα. - Κοητικών ερώτημα.

10. Ως γνωστόν, τέτοιας μεταχείρισης τυγχάνουν όλοι άνεξαιρέτως οί πολίτες στην Ελλάδα. - Ρήμα ευαισθησίας (συνεπώς άγνωστο για τούς περισσότερους Έλληνες βουλευτές).

11. Κοντινά γράμματα. - Πριν από τόσα χρόνια έβγαλε τή δεύτερη του άσπρη τρίχα ό επίτιμος (κι άντε, για νά νά μήν σάς κρατάμε και σ' άγωνία, ή πρώτη ήταν τρία χρόνια πριν τή ναυμαχία τής Ναυπάκτου). - Μαζί μέ τό άλφα σημαίνει «τά πάντα».

12. Ξεαιρετικά μεγάλη διαπιστώθηκε, μετά από διαγωνισμό μέτρησης IQ μεταξύ τού μικροβίου Mycobacterium avium-

intracellulare complex και τηλεπαρουσιάστριας έλληνικού reality. - Τονίζει (καλά, ερώτηση για ήλιθιους αυτή - για νά λέγεται έτσι, προφανώς θά τονίζει, διαφορετικά θά τόν λέγανε Θανάση).

13. Αξιοπρεπής (έ, όλο και κάποιος θά κυκλοφορεί ακόμα). - Αποδοτικό έπάγγελμα, από τά πιό μοδάτα στή σύγχρονη Ελλάδα (άπ' αυτούς νά δείτε πόσοι κυκλοφορούν).

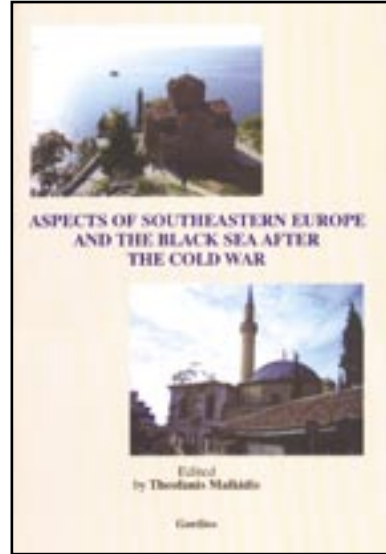
Ο ΕΞ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΕΡΗΜΕΝΟΣ
2. ΚΑΘΕΤΩ
3. ΚΑΘΕΤΩ
4. ΚΑΘΕΤΩ
5. ΚΑΘΕΤΩ
6. ΚΑΘΕΤΩ
7. ΚΑΘΕΤΩ
8. ΚΑΘΕΤΩ
9. ΚΑΘΕΤΩ
10. ΚΑΘΕΤΩ
11. ΚΑΘΕΤΩ
12. ΚΑΘΕΤΩ
13. ΚΑΘΕΤΩ
14. ΚΑΘΕΤΩ
15. ΚΑΘΕΤΩ
16. ΚΑΘΕΤΩ
17. ΚΑΘΕΤΩ
18. ΚΑΘΕΤΩ
19. ΚΑΘΕΤΩ
20. ΚΑΘΕΤΩ
21. ΚΑΘΕΤΩ
22. ΚΑΘΕΤΩ
23. ΚΑΘΕΤΩ
24. ΚΑΘΕΤΩ
25. ΚΑΘΕΤΩ
26. ΚΑΘΕΤΩ
27. ΚΑΘΕΤΩ
28. ΚΑΘΕΤΩ
29. ΚΑΘΕΤΩ
30. ΚΑΘΕΤΩ
31. ΚΑΘΕΤΩ
32. ΚΑΘΕΤΩ
33. ΚΑΘΕΤΩ
34. ΚΑΘΕΤΩ
35. ΚΑΘΕΤΩ
36. ΚΑΘΕΤΩ
37. ΚΑΘΕΤΩ
38. ΚΑΘΕΤΩ
39. ΚΑΘΕΤΩ
40. ΚΑΘΕΤΩ
41. ΚΑΘΕΤΩ
42. ΚΑΘΕΤΩ
43. ΚΑΘΕΤΩ
44. ΚΑΘΕΤΩ
45. ΚΑΘΕΤΩ
46. ΚΑΘΕΤΩ
47. ΚΑΘΕΤΩ
48. ΚΑΘΕΤΩ
49. ΚΑΘΕΤΩ
50. ΚΑΘΕΤΩ
51. ΚΑΘΕΤΩ
52. ΚΑΘΕΤΩ
53. ΚΑΘΕΤΩ
54. ΚΑΘΕΤΩ
55. ΚΑΘΕΤΩ
56. ΚΑΘΕΤΩ
57. ΚΑΘΕΤΩ
58. ΚΑΘΕΤΩ
59. ΚΑΘΕΤΩ
60. ΚΑΘΕΤΩ
61. ΚΑΘΕΤΩ
62. ΚΑΘΕΤΩ
63. ΚΑΘΕΤΩ
64. ΚΑΘΕΤΩ
65. ΚΑΘΕΤΩ
66. ΚΑΘΕΤΩ
67. ΚΑΘΕΤΩ
68. ΚΑΘΕΤΩ
69. ΚΑΘΕΤΩ
70. ΚΑΘΕΤΩ
71. ΚΑΘΕΤΩ
72. ΚΑΘΕΤΩ
73. ΚΑΘΕΤΩ
74. ΚΑΘΕΤΩ
75. ΚΑΘΕΤΩ
76. ΚΑΘΕΤΩ
77. ΚΑΘΕΤΩ
78. ΚΑΘΕΤΩ
79. ΚΑΘΕΤΩ
80. ΚΑΘΕΤΩ
81. ΚΑΘΕΤΩ
82. ΚΑΘΕΤΩ
83. ΚΑΘΕΤΩ
84. ΚΑΘΕΤΩ
85. ΚΑΘΕΤΩ
86. ΚΑΘΕΤΩ
87. ΚΑΘΕΤΩ
88. ΚΑΘΕΤΩ
89. ΚΑΘΕΤΩ
90. ΚΑΘΕΤΩ
91. ΚΑΘΕΤΩ
92. ΚΑΘΕΤΩ
93. ΚΑΘΕΤΩ
94. ΚΑΘΕΤΩ
95. ΚΑΘΕΤΩ
96. ΚΑΘΕΤΩ
97. ΚΑΘΕΤΩ
98. ΚΑΘΕΤΩ
99. ΚΑΘΕΤΩ
100. ΚΑΘΕΤΩ

Όψεις της ΝΑ Ευρώπης και του Εύξεινου Πόντου μετά τον Ψυχρό Πόλεμο

Έκδοση στην αγγλική γλώσσα. Επιμέλεια: Φάνης Μαλκίδης - Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, εκδόσεις Γόρδιος

Το τέλος του Ψυχρού Πολέμου επανέφερε στο προσκήνιο μία περιοχή που παρέμεινε στο περιθώριο για μισό περίπου αιώνα: Την Νοτιοανατολική Ευρώπη (Βαλκάνια) και τον Εύξεινο Πόντο. Μία περιοχή η οποία είχε μετατραπεί σε πεδίο αντιπαράθεσης, ανταγωνισμού και σύγκρουσης των δύο στρατοπέδων, καθώς και σε χώρο όπου αναδειχθηκαν ή καταπιέστηκαν, εθνοτικές, θρησκευτικές και πολιτισμικές ταυτότητες. Η παρούσα έκδοση φιλοξενεί κείμενα στην αγγλική γλώσσα ερευνητών οι οποίοι ζουν και δρουν στην περιοχή και εδώ συνίστανται μεταξύ των άλλων και δύο από τα πολλά ζητήματα που θέτει το βιβλίο. Πρώτον, η έκφραση στην κυριότερη διεθνή γλώσσα και δεύτερον η καταγραφή της άποψης των ιδίων κατοίκων της περιοχής. Τα κείμενα καλύπτουν τους τομείς της πολιτικής, της διπλωματίας, των διεθνών σχέσεων, της οικονομίας, της κοινωνίας και δίνεται έμφαση στα νέα δεδομένα που υπάρχουν στην ΝΑ Ευρώπη.

Στο βιβλίο συμμετέχουν με εργασίες τους, ο Κωνσταντίνος Δημητρόπουλος για την Αλβανία και την ελληνική μειονότητα, ο Φάνης Μαλκίδης για τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη και τους Αλβανούς της πΓΔΜ και του Κοσσυφοπέδιου, ο Dimitar Kourepou για τη Βουλγαρία, ο Γιώργος Κέντας για την Κύπρο, για τη Θράκη και τις μουσουλμανικές μειονότητες γράφουν οι Κώστας Καραϊσκος, Αντώνης Λιάπης, Ομέρ Χαμδή και Νίκος Κόκκας, για τη Μολδαβία γράφει ο Βασίλης Γραμματικός, για το Μαυροβούνιο η Svetlana Doljanica, για την Ουκρανία η Olga Surpunenko, για τη Ρουμανία ο Secara Dragos, για τη Ρωσία ο Κώστας Καρατζάς, για τη Σερβία ο Miroslav Svircevic, ενώ για την Τουρκία γράφουν οι Derya Koseoglu, Murad Akincilar, Hakkı Açıklım, Esra Yıldırım και Παναγιώτης Κόνιαρης. Στόχος της έκδοσης είναι η καταγραφή των απόψεων των πολιτών της περιοχής, απόψεις οι οποίες είναι εμφανές ότι λείπουν αφού για το μέλλον της ΝΑ Ευρώπης και του Εύξεινου Πόντου σχεδόν πάντα αποφάσιζαν κάποιοι άλλοι και δυστυχώς οι ίδιοι συνεχίζουν να αποφασίζουν. Έτσι η συλλογική αυτή προσπάθεια νέων εξ' ολοκλήρου ερευνητών προσεγγίζει τα σύγχρονα ζητήματα που απασχολούν την περιοχή, υπό την οπτική των άμεσα ενδιαφερομένων, αυτών που βιώνουν και που θα βιώσουν τις οικονομικές, διπλωματικές, πολιτικές, κοινωνικές ή άλλες αλλαγές. Σημειώνω ότι οι συγγραφείς ανέπτυξαν απολύτως ελεύθερα τις προσωπικές τους απόψεις για τις οποίες είναι και υπεύθυνοι, ενώ ο επιμελητής του τόμου έκανε μόνο τις απαραίτητες διορθώσεις για την ομοιομορφία. Τέλος, θέλω να ευχαριστήσω τον Θ. Σουσάνογλου και τις εκδόσεις Γόρδιος για την παρουσίαση του τόμου, την Περσεφόνη Μαμούκαρη για τη γλωσσική επιμέλεια και φροντίδα, και όλους τους συγγραφείς, οι οποίοι αποδεικνύουν πως είναι εφικτή στην περιοχή η ελκυστική συνεργασία και η αλληλοκατανόηση.

Νίκος Λυγερός “Νοητική Στρατηγική”

Η Νοητική Στρατηγική είναι μία πανοραμική μελέτη που παρουσιάζει τη θεωρία των νοητικών σχημάτων και τις εφαρμογές τους σε διάφορα γνωστικά αντικείμενα. Εξετάζει το υπόβαθρο αυτών των αντικειμένων για να εντοπίσει τα σχήματα πάνω στα οποία θα λειτουργήσει η σκέψη του τομέα. Εξορισμού είναι μία διαχρονική μελέτη εφόσον είναι η μοναδική που μπορεί να συλλάβει την ύπαρξη των νοητικών σχημάτων και την αλληλεπίδρασή τους με το πεδίο ορισμού της συγκεκριμένης σκέψης. Ο συγγραφέας εξετάζει τομείς όπως η πολεμολογία, η νομολογία, η δεοντολογία, η τελεολογία και η αξιολογία για να μελετήσει τη συμβολή τους, μέσω της θεωρίας ομάδων, της θεωρίας παιγνίων, της θεωρίας αγορών, σε πλαίσια όπου η συστημική και η κοινωνιολογία έχουν αναδείξει τα όριά τους. Η κυβερνητική προσέγγιση του συγγραφέα που λειτουργεί με τα εργαλεία των ανώτερων γλωσσών του συμβολικού λογισμού και της τεχνητής νοημοσύνης μέσω της ρομποτικής, ανοίγει νέους ορίζοντες ακόμα και σε πιο συμβατικούς τομείς ή τουλάχιστον που θεωρούνται ως τέτοιοι, όπως η διδασκαλία και η διαχείριση. Οι επιπτώσεις αυτής της θεωρίας νοητικών σχημάτων είναι δραματικές όσον αφορά στην αλλαγή φάσης που προκαλούν στους τομείς της ειδικής αγωγής (παιδιά με ειδικές ανάγκες και παιδιά προικισμένα), της διδακτικής (οπτικά μαθηματικά, γνωστικά μαθηματικά), της επιστημολογίας (ενοποίηση των προσεγγίσεων του Popper και του Kuhn μέσω των έργων του Lakatos και του Feyerabend) και της ιστορίας (ανάδειξη της συμβολής της στρατηγικής σ' ένα πλαίσιο

που θεωρείται εντελώς καθορισμένο από τις οικονομικές σχέσεις), αλλά και της πολιτικής (εθνικά και ευρωπαϊκά θέματα, ασύμμετρες διαπραγματεύσεις).

Όμως το γενικό πλαίσιο της Νοητικής Στρατηγικής είναι κατά κάποιο τρόπο πιο απλό, όπως στην ουσία, ο συγγραφέας ασχολείται μόνο και μόνο μ' ένα αντικείμενο, δηλαδή τον άνθρωπο. Η όλη μελέτη μπορεί να ερμηνευτεί ως μια ανάδειξη του ανθρώπινου

στοιχείου σε σχέση με την κοινωνική κυριαρχία. Ο συγγραφέας αποδεικνύει ότι οι άνθρωποι υπάρχουν, ακόμα και αν είναι σπάνιοι, και ότι με την ιδιομορφία τους, προκαλώντας γνωστικά προβλήματα, μπορούν να βρουν αποτελεσματικές λύσεις στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα. Βέβαια, αυτή η ύπαρξη ενοχλεί το σύστημα αδράνειας το οποίο αντιδρά με βίαιο τρόπο εφόσον διαχειρίζεται ένα μονοπάτι. Όμως οι έννοιες της νοημοσύνης (από), της θυσίας (αναγνώριση του συνόλου μας το στοιχείο) και γενικότερα της αντίστασης (ευθύνη μπροστά σε όλους για όλα) που εμφανίζονται σε λογοτεχνικά έργα του Camus, Dostoevski, Kafka και Steinbeck διασχίζουν όλη τη μελέτη του συγγραφέα που αναγνωρίζει μέσα σε πλαίσια που θεωρούνται παραδοσιακά κυνικά, τη δύναμη του αλτρουισμού που χαρακτηρίζει όχι το κοινωνικό ον, αλλά το ανθρώπινο ον.

(Εκδόσεις Σπανίδα, σελ. 240, τιμή 20,90 €)

Διαδικτυακά παραληρήματα: «Εγκληματίας και σφαγέας λαών ο Μέγας Αλέξανδρος»!

Εάν κάποιος ανυποψίαστος χρήστης του Διαδικτύου πληκτρολογήσει στα ελληνικά τη λέξη «Μακεδονία» στην μηχανή αναζήτησης Google, θα διαπιστώσει με έκπληξη ότι από 1.090.000 ιστοσελίδες που έχουν κύριο θέμα την Μακεδονία, πρώτη - πρώτη φιγουράρει ιστοσελίδα με τον εύγλωττο τίτλο: «Μακεδονία: Από πού και ως πού Ελληνική»;!!! Η ιστοσελίδα περιλαμβάνεται σε Δικτυακό τόπο για τα «Βουλγαρικά ανθρώπινα δικαιώματα στη Μακεδονία» (!), όπου μεταξύ άλλων πνευματικών σκουπιδιών υπάρχει και ιστοσελίδα με τον τίτλο: «Μέγας Αλέξανδρος, ο Καταραμένος»! Το τι αναφέρεται εκεί μέσα είναι πέραν πάσης περιγραφής και μόνον κάποιος ψυχικά διαταραγμένος θα μπορούσε να σκεφτεί και να διατυπώσει τέτοιες συγκεντρωμένες ασυναρτησίες και ψευδολογίες. Μεταφέρουμε ένα μέρος τους για να αντιληφθούν οι αναγνώστες το μέγεθος της παραφροσύνης που διακατέχει τον «συγγραφέα»:

«Στον δυτικό κόσμο έγινε γνωστός με την προσωνυμία Μέγας, λόγω της αναμφισβήτητης στρατηγικής του ιδιοφυΐας. Σε λιγότερο από δώδεκα χρόνια κατέκτησε την Ελλάδα, την Αίγυπτο και ολόκληρο τον τότε γνωστό κόσμο, δημιουργώντας μια εφήμερη αυτοκρατορία που εκτεινόταν από την Αδριατική μέχρι τις Ινδίες. Ωστόσο ο βασιλιάς Ισκαντάρ (Αλέξανδρος) της Μακεδονίας (356-323 π.Χ.) έσπειρε τον θάνατο και την καταστροφή στην κατακτητική του πορεία. (Σχόλιο: Αραγε ποιος πόλεμος δεν συνοδεύτηκε από θανάτους και καταστροφές; Μήπως άλλες πολεμικές επιχειρήσεις ήταν μαθητικές εκδρομές;) Στο πέρασμά του εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι σφαγιάσθηκαν, πόλεις εκθεμελιώθηκαν, οι κάτοικοι σύρθηκαν στην σκλαβιά. Υπήρξε αδιάστατος σφαγέας λαών, αλκοολικός και ταυτόχρονα μεγαλομανής πιστεύοντας πως είναι γιος του Θεού Αμμωνα, μία παρανοϊκή ιδεοληψία που τον συνόδεψε σε ολόκληρη την σύντομη ζωή του. (Σχόλιο: Μήπως ο υπερασπιστής των Βουλγαρικών «δικαιωμάτων» έχει ακουστά κάποιους τσάρους Κρούμμο, Σαμουήλ, Συμεών, Ασπαρούχ που όχι μόνον έσφαζαν για διασκέδαση, αλλά έπιναν κρασί σε κρανιακά αντιπάλων τους; Ο τελευταίος που θα μπορούσε να κατηγορηθεί ως «σφαγέας λαών» ήταν ο Μ. Αλέξανδρος, εκτός αν κάνουμε την τριχά - τριχιά). Εγκλημάτης κατά των Ελλήνων αλλά και στενών συγγενών και φίλων του δημιουργώντας έναν κύκλο αίματος που επεκτάθηκε και μετά τον θάνατό του. Με τα σημερινά πρότυπα θα δικαζόταν σαν εγκληματίας πολέμου στην Χάγη ή θα κατέληγε σε κάποιο φρενοκομείο. (Σχόλιο: Σε ποια σημερινά πρότυπα αναφέρεται ο ρυπαρογράφος; Σ' αυτά που δικάζουν τον Σαντάμ αλλά όχι τον Μπους; Ή στο φαιδρό δικαστήριο της Χάγης;).

Χάρης στην αναμφισβήτητη στρατηγική του ιδιοφυΐα οι αρχαίοι Μακεδόνες, μία ημιβάρβαρη Ιλλυρική φυλή γιδοβοσκών με πολεμοχαρείς καταβολές, κατάφεραν να συντριψούν τον βασιλέα των βασιλέων Δαρείο και να σωριάσουν σε ερείπια την μεγαλύτερη αυτοκρατορία της εποχής. Μοναδικός τους στόχος η διαπαγή και καταλήστευση του τεράστιου Περσικού θησαυροφυλακίου με αποθέματα 2.500 τόνων χρυσού και αργύρου, που ξεπερνούσε το σημερινό αποθεματικό των ΗΠΑ στο Fort Knox και αρκούσε να συντηρήσει την αρχαία Ελλάδα για 200 χρόνια. Στο κορύφωμα της εξολοθρευτικής του μανίας δεν δίστασε να πυρπολήσει την υπέρλαμπρη Περσέπολη, να κατασφάξει το ανώτατο ιερατείο του Ζωροαστρισμού, της μονοθεϊστικής θρησκείας των Περσών, να συλλήσει ναούς και να κατακάψει τα ιερά τους βιβλία. Τα εγκλήματα του Αλεξάνδρου συναγωνίζονται τις θηριωδίες πολλών κατακτητών της ιστορίας. Μιας Ιστορίας που εκτός από Μέγα τον ονόμασε παράλληλα και Καταραμένο (Περσ. Gijastag), θεωρώντας τον ενσάρκωση του ίδιου του Διαβόλου (Περσ. Ahriman). [Σχόλιο: Ωστε οι Μακεδόνες «ημιβάρβαρη Ιλλυρική φυλή γιδοβοσκών» και οι Πέρσες

πρότυπο πολιτισμένου λαού!; Μα σε οποιοδήποτε ιστορικό βιβλίο, Γάλλου, Γερμανού, Άγγλου, Ρώσου, Κινέζου ή Κογκολέζου ιστορικού θα διαβάσεις το ακριβώς αντίθετο! Όσο για τις σαχλαμάρες περί «διαπαγής και καταλήστευσης» παραθέτουμε σχετικό απόσπασμα από το κλασσικό έργο «Ιστορία της Περσικής αυτοκρατορίας», που έχει μεταφραστεί και στα ελληνικά («Οδυσσέας» Αθήνα 2002) του φιλοπέρση ιστορικού Α. Τ. Olmstead, ο οποίος αναφέρει: «...Η κατάσχεση του τεράστιου θησαυρού από χρυσό και ασήμι ήταν αναμενόμενη, διότι επρόκειτο για μια

Σκοπιανή συμμετοχή στην έκθεση νομισμάτων της Φραγκφούρτης (4,5/11/06): Στατήρες του Αλεξάνδρου, τετράδραχμα του Φιλίππου...!!!!

συνηθισμένη πρακτική» (ο.π. σελ. 774).] Θα συνιστούσαμε στους αναγνώστες να διαβάσουν το βιβλίο του καθηγητή Αρχαίας Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο του Κιέλου της Γερμανίας Josef Wieserhöfer (που χρηματοδοτήθηκε από Ιρανούς και μεταφράστηκε στα Αγγλικά από Ιρανικών συμφερόντων εκδοτικό οίκο) «Η αρχαία Περσία» και το σχετικό κεφάλαιο 5 (Η Μακεδονική κυριαρχία επί του Ιράν), όπου αναλύονται η συμπεριφορά και η νοοτροπία του Αλεξάνδρου σχετικά με την **μεγαλοφυή πολιτική του στην κατακτημένη αυτοκρατορία των εκατομμυρίων ανθρώπων, την οποία έπρεπε να διοικήσει με μια χούφτα άτομα!** Η υπόψη αυτή ιστοσελίδα συνεχίζει με μια σύγκριση του Μ. Αλεξάνδρου με τον... Χίτλερ κι ακολουθεί ένα ακόμα παραλήρημα ασυναρτησιών, ανορθογραφιών (π.χ. την θρησκεία των αρχαίων Περσών την αναφέρει ως «Ζωροαστρισμό» αντί Ζωροαστρισμό, προφανώς νομίζοντας ότι παράγεται από το σλαβικό ζόρα = αυγή και τους Αγίους Ιρανούς «Αγείους») και ψευδοϊστορικών ανοησιών, που θυμίζουν παραμορφία της Χαλμιάς και τα οποία υποτίθεται ότι υποστηρίξε σε εισήγησή του ένας καθηγητής του Πανεπιστημίου της Τεχεράνης (μάλλον ανύπαρκτος), σε κάποιο συνέδριο (χωρίς να αναφέρεται τόπος και χρόνος διεξαγωγής αυτού του συνεδρίου, πιθανότατα στην αυλή του σπιτιού του). Διαβάστε και θαυμάστε:

Απ' τα βάθη των αιώνων, οι λαοί της Ασίας και όχι μόνο οι Ιρανοί, εξακολουθούν να ριγούν στο άκουσμα του ονόματος. Τις κρύνες νύχτες του χειμώνα οι γηραιότεροι διηγούνται στα παιδιά τους μια ιστορία με πρωταγωνιστή έναν αιμοσταγή βασιλιά που ήλθε από τα μακρινά Βαλκάνια για να αφανίσει την υπέρτατη Αρεια φυλή. Στην εισήγησή του στο συνέδριο "Αλέξανδρος ο Μέγας: Από τη Μακεδονία στην Οικουμένη", ο καθηγητής του Ινστιτούτου Ανθρωπιστικών Σπουδών της Τεχεράνης, Νάσερ Τακμίλ Χουμαγιούν, αναφέρει πως ο Αλέξανδρος παρουσιάζεται ως καταστροφέας, καταραμένος και διαβολικός στη λογοτεχνία των Περσών που γράφηκε στη γλώσσα Παχλαβί τον μεσαίωνα. Στα κείμενα εκείνης της εποχής αναφέρεται ότι ο Αλέξανδρος έκαψε το ιερό βιβλίο του Ζωροαστρισμού, το Αβέστα, ενώ σε ορισμένες

πηγές χαρακτηρίζεται ως ο άνθρωπος που έσφαξε τον Δαρείο. Ενσαρκωμένος από τον ίδιο τον Σατανά (Περσ. Ahriman) σύμφωνα με την Ζωροαστρική παράδοση των Ιρανών, ο επικατάρτος Αλέξανδρος εξακολουθεί να στοιχειώνει την μνήμη των λαών που καθυπέταξε. Στο σημερινό Ιράν των 70.000.000 αλλά και στο πολύπαθο γειτονικό Αφγανιστάν, η συλλογική μνήμη για τον επικατάρτο Αλέξανδρο αναπέμπει στον ίδιο τον Αχουραμάζντα, τον υπέρτατο Θεό των αρχαίων Περσών και στον προφήτη Ασο Ζαρατούστρα που καταράστηκαν τον Αλέξανδρο για τα δεινά που επέφερε στον Ζωροαστρισμό και στην Περσική αυτοκρατορία. Για τους ανατολικούς λαούς ο βάρβαρος Αλέξανδρος είναι ότι ο Αττίλας για την Δύση. Ο Αλέξανδρος δεσπόζει στο πάνθεο των μεγάλων σφαγέων της ιστορίας: Αττίλας - Ταμερλάνος - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - Ναπολέον - Χίτλερ».

Το ότι τα περισσότερα από τα παραπάνω είναι μυθεύματα προκύπτει από όλα αναφέρονται σε κάποιο σημείο, ότι δηλαδή «...ο Αλέξανδρος παρουσιάζεται ως καταστροφέας, καταραμένος και διαβολικός στη λογοτεχνία των Περσών που γράφηκε στην γλώσσα Παχλαβί τον Μεσαίωνα. Στα κείμενα εκείνης της εποχής αναφέρεται ότι ο Αλέξανδρος έκαψε το ιερό βιβλίο του Ζωροαστρισμού, το Αβέστα, ενώ σε ορισμένες πηγές χαρακτηρίζεται ως ο άνθρωπος που έσφαξε τον Δαρείο...».

Ας αναφέρουμε μερικά στοιχεία λοιπόν για τις περσικές γραφές: Η πρώτη γραφή που χρησιμοποιήθηκε ήταν εμπνευσμένη από την Σουμερο-Ακκαδική σφηνοειδή γραφή, αλλά με απλούστερους χαρακτήρες. Όπως έχει υποστηριχθεί (D. T. Potts: The Archaeology of Elam, 1999) η πρώτη αυτή γραφή («Συλλαβικό σύστημα της Περσεπόλεως») δημιουργήθηκε επί τούτου από τον Δαρείο Ι για την καταγραφή των κειμένων της περίφημης επιγραφής του Μπεχιστούν στην αρχαιοπερσική γλώσσα (Old Persian). Μετά την βασιλεία του Αρταξέρξη ΙΙΙ (359/358-338 π.Χ.), οι επιγραφές στην γραφή της «Περσεπόλεως» εκλείπουν τελειώς και μετά την κατάλυση της Περσικής αυτοκρατορίας από τον Μ. Αλέξανδρο, η γραφή αυτή δεν ξαναχρησιμοποιήθηκε μια και ήταν συνδεδεμένη με το συγκεκριμένο καθεστώς (Charles Higounet: Η γραφή, Αθήναι 1964 σελ. 37-38). Παράλληλα όμως με το παραπάνω σύστημα γραφής είχε αρχίσει να χρησιμοποιείται ήδη από την εποχή του Δαρείου Ι και το αραμαϊκό αλφάβητο για την καταγραφή της αρχαιοπερσικής, μια και η αραμαϊκή γλώσσα κυριαρχούσε ως γλώσσα της διοίκησης στις επαφές με τις δυτικές Σατραπείες (Α.Τ. Olmstead ό.π. σελ. 201). Οι Πέρσες, στην διάρκεια της Παρθικής περιόδου είχαν αρχίσει να υιοθετούν στην γραφή τους πολλές αραμαϊκές λέξεις που

έγραφαν μεν με αραμαϊκούς χαρακτήρες, αλλά τις πρόφεραν ως περσικές, λειτουργούσαν δηλαδή ως ιδεογράμματα. Αυτό ήταν το ημι-ιδεογραφικό σύστημα γραφής, το λεγόμενο «Παχλαβί», που άρχισε να διαμορφώνεται από τον 2ο αιώνα π.Χ. Περισσότερο όμως κατάλληλη για την δομή μιας Ινδοευρωπαϊκής γλώσσας όπως η Περσική, ήταν η λεγόμενη Αβεστική αλφαβητική γραφή, η οποία δημιουργήθηκε τον 3ο αιώνα π.Χ. και είχε σε χρήση 50 διαφορετικά σημεία, χρησιμοποιούμενη για την καταγραφή των ιερών Ζωροαστρικών κειμένων της περσικής θρησκείας. Στα μέσα του 3ου αιώνα π.Χ. ο Πέρσης θρησκευτικός ηγέτης και μεταρρυθμιστής Μάνης (Mani, ο ιδρυτής του κινήματος του Μανιχαϊσμού) βελτίωσε την ακατάλληλη Παχλαβί με την εισαγωγή της Συριακής συμφωνικής γραφής (μια ακόμη απόγονο της αραμαϊκής), την οποία προσάρμοσε επιτυχέστατα στην Παχλαβί. Τα παράδοξα και αναχρονιστικά αραμαϊκά ιδεογράμματα της εγκαταλείφθηκαν και η νέα γραφή (η Μανιχαϊκή) χρησιμοποιήθηκε εκτός από την καταγραφή της Μέσης Περσικής γλώσσας και για την Σογδιανή γλώσσα (βλ. Albertine Gaur: A History of Writing, London 1987 σελ. 100-101).

Μεταπαραπάνω γίνεται εύκολα αντιληπτό ότι σε καμμία «λογοτεχνία που γράφτηκε στη γλώσσα Παχλαβί τον Μεσαίωνα», όπως αναφέρει ο κατασκευαστής αυτών των παραμυθιών, δεν «παρουσιάζεται ο Αλέξανδρος ως καταστροφέας, καταραμένος και διαβολικός», διότι απλούστατα:

α. Η μεσαιωνική περσική γραφή ήταν η Μανιχαϊκή και μετά την αραβική κατάκτηση (τέλη του 7ου αιώνα π.Χ.) θα επιβληθεί η Αραβική γραφή, η οποία χρησιμοποιείται μέχρι σήμερα για την καταγραφή της σύγχρονης Περσικής γλώσσας (modern Persian).

β. Υπάρχει γραφή και όχι γλώσσα Παχλαβί, εκτός αν ο εμπνευστής των παραπάνω ψευδολογιών μπόρεσε την Παχλαβί με τον... μπακλαβά.

γ. Ο καθηγητής Νάσερ Τακμίλ Χουμαγιούν αποδεικνύεται είτε αγράμματος τενεκές, αφού αγνοεί την ιστορία της γλώσσας του, ή, το πιθανότερο, φανταστικό πρόσωπο.

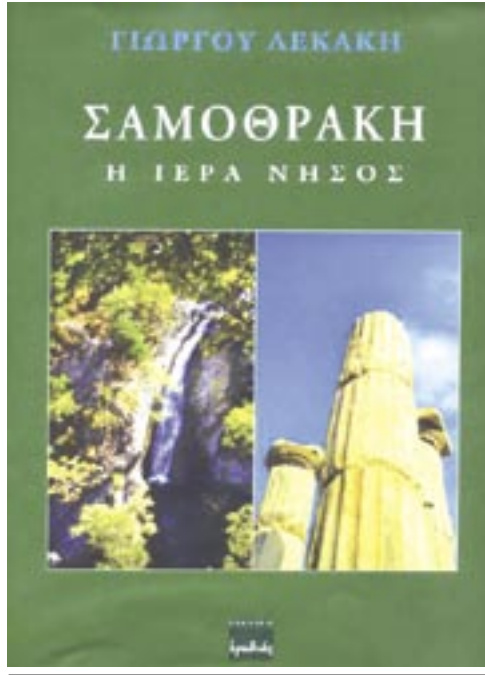
Κλείνοντας ξαναδιατυπώνουμε την απορία μας: Τι εξυπηρετεί αυτή η εμετική ιστοσελίδα; Τα «Βουλγαρικά ανθρώπινα δικαιώματα»; Την ανθελληνική προπαγάνδα; Μήπως ο συντάκτης της ήθελε να γελοιοποιήσει και να συκοφαντήσει τον Μ. Αλέξανδρο, που ως γνωστόν έχει σχεδόν θεοποιηθεί από τους Σκοπιανούς (καλώς ή κακώς είναι μια άλλη, μεγάλη ιστορία), σε μια προσπάθεια να χτυπήσει ένα από τα σύμβολα της σκοπιανής προπαγάνδας, η οποία αντιστατεύεται και απορρίπτεται τις βουλγαρικές διεκδικήσεις στην Μακεδονία; Οι αναγνώστες ας βγάλουν τα συμπεράσματά τους...

Ξάνθη και Αρχιτεκτονική

Η έκθεση διπλωματικών εργασιών των πρώτων απόφοιτων από το Τμήμα Αρχιτεκτόνων του Δ.Π.Θ. (Ξάνθη) στον έκθεσιακό χώρο του Ίδρυματος Θρακικής Τέχνης και

Παράδοσης (27/11 - 8/12) εγκαινιάσε το απαραίτητο άνοιγμα του Τμήματος στην πόλη που τό φιλοξενεί και τό χρειάζεται. Οι πρωτότυπες προσεγγίσεις σε θέματα όπως ο αστικός σχεδιασμός, οι αναπλάσεις περιοχών, οι αποκαταστάσεις παλαιών κτιρίων και ο σχεδιασμός νέων αναφέρονται τόσο στην Ξάνθη, όσο και στην ευρύτερη περιοχή. Παράλληλα οι προτάσεις αυτές στοχεύουν στον εμπλουτισμό της φυσιογνωμίας της πόλης με ένα νεωτερικό και λιτό αρχιτεκτονικό χαρακτήρα. Ο διάυλος επικοινωνίας μεταξύ Σχολής και πόλης είναι πιά εδώ.

Στις 8-12, στην ταβέρνα «Σειρήνες» στην Πλάκα (Δ. Αρσεοπαγίτου) θά μιλήσει ο συγγραφέας - λαογράφος κ. Γιώργος Λεκάκης, με θέμα: «Σαμοθράκη Ιερά Νήσος», όπως είναι κι ο τίτλος του νέου του βιβλίου, που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «ΕΡΩΔΙΟΣ». Τό βιβλίο μπορείτε και να τό παραγγείλετε κι από τόν εκδότη στό τηλέφωνο 2310-282782.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ναι, ό κεμαλισμός μάς πήγε πίσω!

Μετά την στοχοποίησή του από το καρτέλ των έφημερίδων, λόγω της όμιλίας του στην Σμύρνη, ό καθηγητής Ατίλλα Γιαϊλά έχασε την δουλειά του στο πανεπιστήμιο Γκάζι. Συνεχίζει να ύποστηρίζει ότι «ό κεμαλισμός πήγε

την χώρα πίσω» και προσθέτει πώς: "Ο πραγματικός στόχος τους είναι τó κόμμα ΑΚ. Αν με έμποδίσουν να κάνω μάθημα στο πανεπιστήμιο, θά κάνω σεμινάρια στα καφενεία, άκόμα και στις αίθουσες για γάμους. Στην Τουρκία ένα σημαντικό μέρος των ΜΜΕ βρίσκεται μακριά από τις ήθικες και τις δημοσιογραφικές άρχές. Τό αν τά λόγια μου είναι σωστά είναι συζητήσιμο. Αυτό όμως πού δεν είναι συζητήσιμο είναι ή δυνατότητα ελεύθερης έκφρασης πού έχω σαν καθηγητής πανεπιστημίου. Αν περιορίσετε την δυνατότητα αυτή σέ έναν μπακάλη, αυτός συνεχίζει την ζωή του. Αν έμποδίζετε όμως την ελεύθερη έκφραση σέ έναν καθηγητή πανεπιστημίου τότε ουσιαστικά πρόκειται για επίθεση στην ζωή του. Ανέφερε μάλιστα πώς ή όμιλία πού πραγματοποιήσε στα πλαίσια εκδήλωσης της νεολαίας του ΑΚΡ με τίτλο " Οί κοινωνικές επιπτώσεις των Εύρωτουρκικών σχέσεων" στην Σμύρνη, θά πρέπει να εκτιμηθεί στα πλαίσια της ελευθερίας του λόγου. Εκτιμώντας τó συμβάν είπε πώς ό κάθε άνθρωπος θά πρέπει να είναι βέβαιος πώς δεν θά πάθει τίποτε μόνο και μόνο επειδή εκφράστηκε ελεύθερα, και πώς αυτό τó γεγονός φανέρωσε πώς δεν ύπάρχει ελευθερία έκφρασης στην Τουρκία. Πρόσθεσε πώς «ή ιστορία της Τουρκίας μπορεί να ξεταστεί σέ δυό περιόδους. Την 1925-1945 και αυτήν μετά τó 1950. Στην πρώτη πού κυριαρχούσε ό κεμαλισμός μπορούμε να πούμε πώς αντίστοιχεί περισσότερο σέ μία περίοδο όπισθοδρόμησης παρά προόδου. Δεν ύπάρχει ελευθερία έκφρασης, δεν ύπάρχει πολιτική ελευθερία, δεν δίνεται άδεια για όργάνωση αντίπολιτευσης. Αυτόι και άλλοι παρόμοιοι παράγοντες άποτελούν στοιχεία όπισθοδρόμησης. Στόν δρόμο πός την Εύρωπη θά συζητηθούνε και άλλα πράγματα. Π.χ. θά μάς ρωτήσουν γιατί ή προτομή, όι φωτογραφίες και τά άγάλματα αυτού του ανθρώπου βρίσκονται παντού;»

(28-11-06, έφ. Βακίτ)

Φτηνή κι εκεί ή ζωή...

Οί δημοτικοί άστυνομικοί του δήμου Σανλιούρφα πυροβόλησαν τρία άδέρφια τά όποία είχαν μπει με τó κάρο τους σέ περιοχή του δήμου πού δεν επιτρεπόταν. Τά τρία άδέρφια Μεχμέτ, Αμπάς και Ρεσίτ Σενάτογλου σταμάτησαν όί δημοτικοί άστυνομικοί. Τά άδέρφια επέμεναν πώς δεν ύπήρχε άλλος δρόμος για να περάσουν και ή φιλονικία φούντωσε. Ακολουθως άστυνομικός τó όνομα του όποίου δεν ανακοινώθηκε άρχισε να τούς πυροβολεί. Οί Αμπάς και Ρεσίτ σκοτώθηκαν, ενώ ό Μεχμέτ νοσηλεύεται βαρειά τραυματισμένος.

(18-11-06, έφ. Χουριέτ)

Fiat = Τουρκία

Ο διευθύνων σύμβουλος της «Τόφας» Αλή Παντίρ δήλωσε πώς ή εταιρεία του θά γίνει ή μεγαλύτερη βάση παραγωγής της Fiat. «Με τά προγράμματα ύψους 550 έκ. \$ για τó Linea και τó Minicargo ή παραγωγή μας θά φτάσει στα 360.000 τεμάχια τó χρόνο. Με κάποια άλλα σχέδια πού θά καθοριστούνε σέ 2-3 μήνες ή δυναμικότητά μας θά ξεπεράσει τά 500.000 τεμάχια, ύπερκεράζοντας την Κίνα και την Βραζιλία. Πέρνει πραγματοποιήσαμε έξαγωγές ύψους 840 έκ. \$, ενώ φέτος πιστεύουμε πώς με την αύξηση του 40% θά φτάσουμε τó ποσό των 1,2 δισ. \$. Στόχος μας είναι να έξάγουμε 120.000 τεμάχια, φτάνοντας έτσι στο ύψηλότερο σημείο έξαγωγών της Tofas. Αυτή τή στιγμή ύπάρχει ένας εντυχιμένος γάμος ανάμεσα στην Fiat και στην Κοc...»

(18-11-06, έφ. Χουριέτ)

M.K.

kyneg@otenet.gr

Αντιφωνήματα

Τώρα όλοι πρέπει δηλαδή να κλάψουμε τόν Πιέρ Τζεμαγιέλ, έπικεφαλής των Λιβανέζων φασιστών (Φαλαγγιτών), ως μάρτυρα της Δημοκρατίας!

Κι άληθεύει πώς τó τελευταίο του ραντεβού ήταν με τόν Samir Geagea, πού είχε δει πρό ήμερών στην Κύπρο τόν σταθμάρχη της CIA και κάποιον της Μοσάντ;

Ο Νοσίρ Γκοβάντια, άρχιμηχανικός της Northrop Grumman, άντιμετωπίζει τή θανατική ποινή για πώληση στρατιωτικών μυστικών σέ Κίνα και ...Ισραήλ! Έκπληξη, έ;

Πέθανε ό πράκτορας Λιτβινένκο και ίσως, λένε, τόν έφαγε ό Πούτιν. Τι; Χεστήκατε; Κι έγώ! (Τί να γίνει; Μεταξύ Ρώσων κακών και Δυτικών κακών, προτιμώ τούς πρώτους...)

Ο γενικός χατζηαβάνης του ΟΗΕ, Κόφι Ανάν, ζητά από την ύπηρεσία Ανθρωπίνων Διακιωμάτων του όργανισμού ν' άφήσει τή Γάζα και να άσχοληθεί με τó Νταρφούρ

Τυχαία, πρό ήμερών ό ΗΠΑνθρωπος Τζών Μπόλτον, πρίν ξεκουμπιστεί, είχε πει τó ίδιο. (Σόου γουάτ; Απαγορεύεται ή σύμπτωση άπόψεων; Θυμηθείτε τó Σχέδιο στην Κύπρο...)

Ό Άρμένιος Πρόεδρος Ρ. Κοτσαριάν στα όδοφράγματα της Λευκωσίας μιλά για τή μόνη ήμικατεχόμενη εύρωπαϊκή πρωτεύουσα. Επιτέλους, έλληνική πολιτική ρέ γαμώτο!

Δέν λέω, καλοστεκούμενη αυτή ή θεία πού παριστάνει τή σοσιαλίστρια ύποψήφια στη Γαλλία. Όμως να δηλώνει στο Ισραήλ αντίθετη στο ίρανικό πυρηνικό πρόγραμμα και για ειρηνικούς σκοπούς (!), έ μή σοσιαλίσω!

Κι έχοντας ήδη έξοντώσει τόν Μιλόσεβιτς, ξεκίνησαν στή Χάγη «δική» του Σέσελι! Μά πόσο ξεστσίπωτος μπορεί να είναι κάποιος εύρωπέος δικαστής!

Κάτι τέτοια βλέπω κι ύστερα παρηγορέμαι με τή δική μας λεχριτιά. Ντάξει, και δώ έχουμε παρωδίες δικών (17N...) άλλά τούλάχιστον δέν παριστάνουμε τούς άδέκαστους

Δηλαδή τώρ ανάνιώθουμε και ύποχρεωμένοι έναντι του Πάπα; Πού ήρθε σέ μία πολιτική συνάντηση, χάιδεψε τά τούρκικα αυτιά και μείναμε πάλι έμεις πίσω με τόν δράκο;

Σέ κάθε περίπτωση, ή υιοθεσία του Πατριαρχείου άπ' τήν Ουάσινγκτον μάς βρωμάει. Αυτόι κάνουν τά αντιρωσικά τους παιχνίδια και τó δικό μας όφελος άκόμα δέν τόδαμε...

Πανηγυρίζουν όί Τούρκοι για τή στάση στην εύρωτουρκική Έπιτροπή του Π. Μπεγλίτη κατά Κύπρου για τήν άρνησή της να άρει τήν «άπομόνωση των Τουρκοκυπρίων»

Και καπάκι ό Γιωργάκης τόν βάζει στο Πολιτικό Συμβούλιο του ΠαΣοΚ! (Ρέ μήπως εκείνο τó «είμαστε όλοι Τούρκοι», πού ξεστόμισε ό Π.Μ. στο Μουντιάλ τής Κορέας, ήταν κάτι παραπάνω άπό σχήμα λόγου;)

Είδατε πόσο σατανικά χειριστήκαμε τó προξενείο Σκοπιών - ΝΑΤΟ; Θά τούς αφήσουμε να μπουν (ούτε βέτο, ούτε σάχλες) κι όταν μετά δούν πού μπήκαν, θά ναι άργά! Χά!

Στό «Παλίμψηστο» του Αρχιμήδη βρήκαν δέκα σελίδες με λόγους του φιλόσοφου Ύπερείδη και λεπτομέρειες για τή μάχη της Σαλαμίνας, ή όποια έσωσε τόν πολιτισμό

Πέθανε ό Χρ. Τεγόπουλος. Δέν θά γράφαμε, βεβαίως, έμεις τόν έπικηδέιο του άλλά, παρτά γνωστά κολλημάτα και προβλήματα του έργου του, μπορείτε να φανταστείτε τόν έλληνικό Τύπο χωρίς τήν Ελευθεροτυπία;

Τά έντελώς αυτονόητα άναγκάστηκε να ζητήσει με έγκυκλιό του ό Αλεξανδρουπόλεως Άνθιμος, καθώς ή καφρίλα σέ γάμους, βαφτίσια κλπ περίσσεψε. Τί να πρωτοπείς...

Διαβάζω τίτλο τής «Αύγης» (29-11): «Γαλλικό άρωμα στην επίσκεψη Σουσάλ στην Κομοτηνή». Ψάχνομαι, ψάχνω... Τί γαλλικό είχε ό κεμαλοκοπρίτης, ό τσάτσος του Ντενκτάς;

Ήταν πού αναφέρθηκε στο γαλλικό μοντέλο πού δέν βλέπει μειονότητες μά πολίτες! Μάλιστα! Από τά σκατά πού μάς σέρβιρε, ένα είχε κολλημένο πάνω του κάτι στράς, κι αυτό ήταν ή είδηση για τήν «Αύγη»!

Τά χίλια δίκια έχει ό ΣΥΝ για τίς έπισημάνσεις του μετά τόν άπρόκλητο προπηλακισμό του φοιτητή στην Ασφάλεια Κομοτηνής. Κάποιοι (λίγοι) παρεξήγησαν τόν ρόλο τους.

Έπαιξε τελικά στή Ζούγκλα του Μάκη τó σκάνδαλο με τά άνύπαρκτα (ώστόσο άδρως έπιδοδομένα) γελάδια του ύπερνομάρχη Χ. Χατζόπουλου και ή δική μας συνέντευξη

Όλα θά ξεκαθαρίσουν στα δικαστήρια τόν ερχόμενο Μάιο. Κι έφόσον ό ίδιος σκίζει τά ρούχα του για τήν άθωότητά του, τί σκάει; Σέ 5 μήνες θά μάς άποστομώσει όλους.

Μαθαίνουμε ότι όλα τά βήματα της Καραχασάν είναι στή λάθος κατεύθυνση. Ύπαρχει κανείς να στρίψει τó τιμόνι πρίν τόν κεμαλικό γκρεμό; Τί λένε όί «σύντροφοι»;

Στό έπόμενο φύλλο μας ή συνέντευξη πού κάναμε με τόν Μανώλη Γλέζο. Για να έχετε κάτι να περιμένετε, ρέ!

ΤΟΞΙΚΟ ΣΤΑ ΥΡΟΛΕΞΟ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													
14													

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Ήταν για τήν Ελλάδα ό σεισμός του 1999 (έ, καλά, δέν είπαμε πώς ήταν και σαν τόν Σημίτη...)
- Τά γλωσσολογικά του Γιωργάκη θά έκδοθούν από τόν φιλόλογο του μέλλοντος σέ 250 τόμους. - Μας έρχεται, κάθε φορά πού βλέπουμε στην τηλεόραση τó μιστοδαμνακέικο.
- Όλο και περισσότερο γίνονται τά νερά για τά δικαιώματα των εργαζομένων. - Κόψιμο άρχαιοπρεπές (κυριολεκτικά όμως τώρα, έ; - καμία σχέση με τó 2β όριζοντίως). - Σέ τόσα χρόνια (σ.σ. από σήμερα) προβλέπεται να πάρουν σύνταξη όσοι διορίστηκαν μετά τó 1992.
- Υφαίνει. - Κατάρτια.
- Παρομοιάζει. - Τεράστια είναι των πρακτόρων στη Θράκη. - Άγγλος πολιτικός του 16ου αι., συγγραφέας τής «Ουτοπίας» - ή όποια, ως γνωστόν, στάθηκε δυνατό να ύλοποιηθεί στον πλανήτη μόνο 4 άιώνες άργότερα (συγκεκριμένα στην Ελλάδα, από τίς κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και ΝΔ).
- Από αυτόν τόν Ρωμαιο στρατηγό καταστράφηκε τó 70 μ.Χ. ή Ίερ..... έεε..... να, κάποια πόλη κατά κεί κάτω (βρέ

άστο καλύτερα, μην πάει και με έπικηρύξει κι έμένα τώρα καμμία δημοκρατική Γαλλία). - Μ' αυτήν τουλάχιστον παλαιότερα έβγαινε και κάνα φράγκο. - Εκεί ήταν παλαιότερα γ. γ. ό Χαφιέ Τσογλάνα.

- «Νά...»: θά έπρεπε να περνάει σαν trailer κάτω από τή φάτσα όποιοδήποτε μεγατηλεδημοσιογράφου. - Γενική άρχαίας άντανυμίας.
- Γράμμα του άλφαβήτου. - Χαρακτηρίζει τήν πλειονότητα των βουλευτών, όταν νομοθετούν για τήν τσέπη τους (γεν.).
- Αρχαίων μέρα - Σωματίδια με ήλεκτρικό φορτίο (όρθογραφία Γιωργάκη)
- Μέγας πολιτικός μας άνήρ και αυτός (άντε και Ξαναπάω για τó 2β όριζοντίως). - Ύπαρχει άφθονο στον άέρα (τήν ποσότητα πάντως των κυμάτων τής τηλεοπτικής βλακείας άδύνατον να τή συναγωνιστεί).
- Θεραπεύσιμος, σέ όρθογραφία Μενεγάκη (άντε γιατί με τόν Γιωργάκη μου φαίνεται ότι τó παραχέσαμε πιά). - Σύμφωνα με τά χροστά ιδεώδη της νεοελλαδικής χωματερής, θεωρείται ήλίθιος όποιος δέν τόν παραβαίνει.
- Θεός τής άρχαίας Αιγύπτου. - Με τέτοιο μοιάζει ό Γιωργάκης (μάταιη ή άπόπειρα - τελικά άδύνατο να άντέξουμε μακριά του...).
- Είναι των ΗΠΑνθρώπων ό προαναφερθείς στο 6γ όριζοντίως. - Παιδική χαρά ήταν τó Κυλώνειο μπροστά στο Παλαιστινιακό.
- Λίγα τά ψωμιά του στα περισσότερα αυτόκοινητα τής Κομοτηνής (έξαιρούνται δηλαδή όί ...κάτοχοι Hammer), για τούς γνωστούς λόγους, πού είναι πλέον περιττό να Ξαναθίζουμε. - Χαρακτηρίζει τόν μέσο νεοέλληνα σχεδόν για τά πάντα (έκτός βέβαια αν μιλάμε για τó πώς θά τά κοιμήσει και για τó πώς θά Ξενοπηδήξει) (γεν.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

- Η βασική ιδιότητα του προέδρου Μπούς.
- Συμπεραίνα, διαπιστώνω - Πρόθεμα παλαιών άριστοκρατικών έπωνύμων.
- Άνύπαρκτα των πολιτευτών τής ΝΔ άκόμη και για τήν άρπαχτή (μά τίποτε μωρέ να μη μάθουνε όί άγαρμποι από τούς ...έπιστήμονες προκατόχους τους;) - Έξωτικό φρούτο (πρός βοήθειαν του καλωσυνάτου άναγνώστη, ΔΕΝ έννοομε τή Μαριέττα).
- Και έτερον τρυφερό γιουσουλάκι των ΗΠΑνθρώπων. - Έγκεφαλικό θά πάθαινε ό γιός του, άμα ζούσε τώρα κι έβλεπε τήν έξωτερική μας πολιτική. - Λίγο...λίγο.
- «135 - 4 =...»: από διαγώνισμα Άλγεβρας του Μπούς λίγο πρίν άποφοιτήσει άπ' τó Primary School (στα 27 του χρόνια). - Πρίν από τόσα χρόνια έβγαλε τήν τρίτη του άσπρη τριχα ό έπίτιμος. - Γράμματα πού μπορεί και να φανούν χρήσιμα στον πρωθυπουργό μας (τώρα πού τó σύνδρομο Luis XIV δείχνει σιγά-σιγά να τόν παίρνει από κάτω). - Βγαίνει μετά τήν καταγίδα (λίγο άργότερα βγαίνουν κι όί πολιτικοί μας πάνω στις βάρκες, για να κάνουν άποτίμηση των ζημιών) (άρχ., άντιστο.).
- Ήταν τó βασικό κέρδος των Ισραηλινών μετά τήν πρόσφατη έπική τους προέλαση έναντι τής Χεζμπολά. - Ειδικότερη ύπουργατή.
- Είναι τó κάθε θηλαστικό (έ, καλά ντέ, να βάλουμε και καμμία έρώτηση γνώσεων, όχι μόνο μαλ...) - Η δεύτερη άπάντηση του μικρού Τζώρτζ στο 5α καθέτως (σ.σ. άφού τόν βοήθησαν λέγοντάς του ότι πρόκειται για τριψήφιο άριθμό).

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 6